ORTODOKSİA

Her ay neşr olunan

AHLAKÎ VE DİNİ RESALE

Müdir Mes'ul : Meletios Lukakis

Mahal idare : Fener Rum Patrikhanesi

Ἔτος Δ΄ 31 Ὀκτωβρίου 1929 Τεῦχος 46ον

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Καθηγητὴς Ἱ. Θεολογ. Σχολῆς Χάλκης

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἑβδόμη λήξαντος μηνὸς ὑπῆρξεν ἡμέρα γενικῆς χαρᾶς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα, χαρᾶς, ἥτις ζωηροτάτην εὗρεν ἀπήχησιν πανταχοῦ τοῦ Ὀρθοδόξου κόσμου.

Μετὰ βραχεῖαν χηρείαν τοῦ Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὁ Κύριος, «μὴ ἐάσας ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα» ἐν τῇ θλίψει τῆς ὀρφανίας, ἐχαρίσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν ἄξιον Αὐτῆς Ἡγούμενον καὶ Ἐκπρόσωπον. Ὁ τὰ δυσχερῆ μεταποιῶν εἰς ὁδοὺς λείας καὶ τὸν χρήσιμον ἑκάστοτε ἐγείρων, ἀπέδωκε τῇ Ἱεραρχίᾳ τὸν Πρωτοστάτην, τῇ ποίμνῃ τὸν Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον.

Τῆς Προνοίας ἡ εὐδοκία, τῆς Ἐκκλησίας ἡ εὐχὴ καὶ ὁ πόθος τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐπληρώθησαν ἐν τῇ ἐκλογῇ καὶ τῇ ἀνυψώσει τοῦ Γεραροῦ Μητροπολίτου Δέρκων Φωτίου εἰς τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, κοινῇ

καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἐκδήλῳ προκρίσει καὶ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ λαοῦ.

Δικαία καὶ ἔλλογος ἡ προτίμησις, ἀρίστη ἡ ἐκλογή. ***Φώτιος ὁ Β′*** ἐκ νεότητος καθοσιώσας ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνδρωθεὶς ἐν αὐτῇ καὶ ἀριστεύσας ἐν πᾶσι διὰ τῶν πολλῶν Αὐτοῦ ἀρετῶν καὶ προσόντων, ἀπέδειξεν ἑαυτὸν ἄξιον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, ἐν χηρείᾳ εὑρεθεῖσα τοῦ Θρόνου μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ μέγα ὄνομα ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κτησαμένου ἀοιδίμου Πατριάρχου Βασιλείου Γ′ οὐχὶ εἰκῇ καὶ μάτην ἐνεῖδεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νῦν εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος τὸν ἄξιον τοῦ Θρόνου διάδοχον.

Εἶναι βαρεῖα ἡ κληρωθεῖσα Αὐτῷ ἄνωθεν διακονία, ἔχουσα ἐκ τῶν Κανόνων καὶ τῆς Παραδόσεως τὰς εὐθύνας τοῦ Πρωτοθρόνου ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ Πατριαρχικοῦ Ἀξιώματος.

Ἀλλ᾽ ἡ ἀρετή, ἡ σύνεσις, ἡ παιδεία, ἡ δραστηριότης καὶ τὰ ἄλλα ποιμαντορικὰ καὶ κοινωνικὰ προσόντα τὰ περικοσμοῦντα τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν καὶ ἀνυψώσαντα Αὐτὴν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινωνίας, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὰ εὐοίωνα προοίμια τοῦ Πατριαρχικοῦ Αὐτῆς ἔργου, δικαιοῦσι τὴν κοινὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἐπίγνωσιν ἔχει βαθεῖαν τῶν εὐθυνῶν, ἃς ἐπωμίσθη, καὶ τὴν ἱκανότητα πρὸς πλήρη πραγμάτωσιν τῆς κοινῆς προσδοκίας.

Ἡ «***Ὀρθοδοξία***», συμμεριζομένη πλήρως τὴν χαρὰν καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐκλογῇ καὶ ἀνυψώσει ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ Προσκυνητοῦ ἡμῶν Πατρὸς καὶ Δεσπότου Κυρίου Κυρίου ***Φωτίου τοῦ Β′***, ὑποβάλλει Αὐτῇ εὐλαβῆ συγχαρητήρια καὶ εὔχεται ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς διαφυλάττῃ καὶ διασώζῃ τὴν Α. Θ. Π. ὑγιαίνουσαν, μακροημερεύουσαν καὶ ὀρθοτομοῦσαν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ
Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΦΩΤΙΟΣ ο Β΄

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΝ ΤΩι ΟΘΩΜΑΝΙΚΩι ΚΡΑΤΕΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ

Ἐν τῷ τεύχει τῆς «*Ὀρθοδοξίας*» 45 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1929 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως κ. Γεννάδιος ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: «***Ἡ περὶ τῆς Μητροπόλεως Σάρδεων ἱστορικὴ μελέτη τοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων κ. Γερμανοῦ***» γράφει τὰ ἀκόλουθα: Τὸ ζήτημα τοῦτο γεννᾷ ἕτερον ζήτημα ***μὴ μελετηθὲν ἔτι*** δηλ. τὸ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἐπαρχιῶν περιελθουσῶν ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν πρὸ τοῦ 1453 καὶ ὑπαγομένων πνευματικῶς τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ. Οἱ Ὀθωμανοὶ Τοῦρκοι προσηνέχθησαν ἠπίως καὶ φιλανθρώπως πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους. Ἐσεβάσθησαν τὸ ἀστυκὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν καθεστὼς αὐτῶν». Καὶ μικρὸν κατωτέρω· «Ἡ Φιλαδέλφεια . . . . ἐκυριεύθη τῷ 1390 ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Βαγιαζήτ. Πῶς διῳκεῖτο ἐκκλησιαστικῶς κατὰ τὸ μεταξὺ 1390 μέχρι 1453 χρονικὸν διάστημα;» προσθέτων ἐν σημειώσει ὅτι «ὁ κ. Τζαννῆς Παπαδόπουλος, ὅστις κατεγίνετο μὲ τὴν μελέτην τοῦ θέματος τούτου, μέχρι τοῦδε δὲν ἐδημοσίευσε σχετικὰ πρὸς αὐτό».

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, πῶς διῳκοῦντο δηλ. αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἐπαρχίαι ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει πρὸ τῆς Ἁλώσεως, ἐπιτραπήτω μοι νὰ παράσχω διαφωτιστικάς τινας ἱστορικὰς πληροφορίας.

Ἡ πρώτη τῶν πληροφοριῶν τούτων εἶναι ἐπίσημον γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νείλου (1380—88) ἀπαντητικὸν πρὸς τὸν πάπαν Οὐρβανὸν ΣΤ´ (1378—89) γράψαντα αὐτῷ περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐν τῷ γράμματι αὐτοῦ τοῦ Σεπτεμβρίου 6893=1384 τούτῳ ὁ Πατριάρχης Νεῖλος διαβεβαιοῖ κατηγορηματικῶς τὸν πάπαν Οὐρβανὸν ἐναντίον τῶν ἐν τῇ Δύσει διαδιδομένων, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου ἐν Ἀνατολῇ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία «***ἔχομεν πᾶσαν ἐλευθερίαν ὥστε καὶ γράμματα δέχεσθαι καὶ ἀντιγράφειν καὶ ἐπιστέλλειν καὶ χειροτονεῖν καὶ πέμπειν Ἐπισκόπους ὅπου βουλόμεθα καὶ πάντα πράττειν ἀκωλύτως τὰ ἐκκλησιαστικὰ***» (Miklosich et Müller Acta et Diplomata II 86—7) κτλ.

Ἡ δευτέρα πληροφορία, χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1430 εἶναι ἐπίσημος προκήρυξις τοῦ Σινὰν πασᾶ, Βεζύρου τοῦ Σουλτάνου Μουράτ, ἀποσταλέντος πρὸς κυρίευσιν τῶν Ἰωαννίνων· ἰδοὺ αὐτό: «Τῆς κεφαλῆς

τῶν κεφαλάδων καὶ Αὐθέντου πάσης Δύσεως, τοῦ Σινὰν πασᾶ. Ὁρισμὸς καὶ χαιρετισμὸς εἰς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἰωαννίνων καὶ εἰς τοὺς ἐντιμοτάτους Ἄρχοντας. Νὰ ἠξεύρετε ὅτι μᾶς ἔστειλεν ὁ Μέγας Αὐθέντης νὰ παραλάβωμεν τὸν Δοῦκα (Κάρολον Τόκον), τὸν τόπον καὶ τὰ κάστρα του. Διὰ τοῦτο γράφω σας καὶ λέγω ὅτι νὰ προσκυνήσετε μὲ τὸ καλόν· μὴ πλανηθῆτε ἐκ τῶν Φράγκων τὰ λόγια, ὅτι τίποτε δὲν σᾶς θέλουν ὠφελήσει, πλὴν θέλουν σᾶς χαλάσει καθὼς ἐχαλάσασι καὶ τοὺς Θεσσαλονικέους. . . . ὅτι νὰ μὴν ἔχετε κανένα φόβον, μήτε αἰχμαλωτισμόν, μήτε πιασμὸν παιδίων, μήτε μασχίδι νὰ ποιήσωμεν. ***Ὁ Μητροπολίτης νὰ ἔχῃ τὴν κρίσιν του τὴν Ρωμαΐικην καὶ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαιώματα***». [Ἐλευθεριάδου Ἀνατολικαὶ Μελέται 162].

Διὰ τοῦ ἐγγράφου του λοιπὸν τούτου περιέχοντος τὴν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει κρατοῦσαν τάξιν, ὁ Σινὰν πασᾶς προεκήρυττε τὸν σεβασμὸν ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας «***τὴν Ρωμαΐικην κρίσιν***».

Τρίτον. Καὶ ὅταν ἡλώθη κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ Θεσσαλονίκη ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μουράτ. «Πάντων οὖν—γράφει ὁ Ἰωάννης Ἀναγνώστης—ὡς εἶπον, τὰ τῆς πόλεως ἑαυτοῖς διανεμομένων, ὁ Μουράτης τὴν πόλιν ἀνθρώπων ἐρήμην ἰδιοποιήσατο, πάσας οἰκίας ἔχειν τοὺς ἀρχῆθεν αὐτῶν κυρίους προστάξας ἐλευθερίας τετυχηκότας καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀκίνητον κτῆσιν. . . . Ἐξ οὗ γὰρ ἡ πόλις δεδούλωτο καὶ ὁ Μουράτης πάντα τὰ κτίσματα ***καὶ ναοὺς ἱεροὺς καὶ Μονὰς*** καὶ τὰς τῶν ***προσόδων*** αὐτῶν ἀφορμὰς ἐπακοῦσιν ἡμῖν φιλοτίμως ***καὶ γράμμασι καὶ λόγοις*** δεδώρητο, πανταχοῦ τε τοῖς ἀφικνουμένοις ἐλευθερίαν ἐκήρυξε καὶ τὰς αὐτῶν οἰκίας καὶ ὅσα ἀκίνητα πάντες ἀνέλαβον καὶ τάξις πᾶσα καὶ ἅπαν τὸ ἔθνος τῆς πόλεως πρὸς δευτέραν αὔξησιν καὶ ἀνακαινισμὸν προβαίνειν ἀπήρξατο ***ποιμήν τε τῇ πόλει κεχειροτόνητο καὶ Ἐκκλησία συνέστη καὶ τὴν προτέραν ταύτης τάξιν ἀπήλειφε, μοναχοί τε τῶν Μονῶν ἐπελάβοντο καὶ διὰ σπουδῆς ἐποιοῦντο τὴν τούτων ἐπίδοσιν***». [Διήγησις περὶ τῆς Ἁλώσεως Θεσσαλονίκης. Ἔκδοσις Βόννης Παρὰ Ἐλευθεριάδῃ ἔνθα ἀνωτέρω].

Τοιαύτη κατὰ τὰς ἱστορικὰς πληροφορίας ἡ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει κατάστασις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸ τῆς Ἁλώσεως, ἠπία πράγματι καὶ φιλάνθρωπος, σεβασθέντων τῶν νέων κτητόρων τὸ ὑφιστάμενον ἐκκλησιαστικὸν καθεστώς.

† Ο ΚΥΖΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΓΝΩΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΤΟΥ Γ΄.

Ἐν τῷ ΟΒ΄ χειρογράφῳ χαρτίνῳ κώδικι τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς περιέχοντι συναγωγὴν Κανόνων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀντιγραφέντι ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1705 ὑπὸ Εὐφημιανοῦ, ἱεροδιακόνου τοῦ τότε Μητροπολίτου Νικαίας Γενναδίου, εὕρηται (μετὰ τὸ κζ΄ κεφ. καὶ ὄπισθεν τῆς σημειώσεως τῆς διαλαμβανούσης περὶ τοῦ προμνησθέντος ἀντιγραφέως τοῦ κώδικος) ἡ ἀκόλουθος σημείωσις: «͵αψιη΄ Ἰανουαρίου ε΄ ἐπήγαμεν εἰς κίον καὶ προτροπῇ τοῦ πανιερωτάτου Νικαίας γερασίμου [1] ἐλειτούργησεν ὁ πανιερώτατός μοι δεσπότης προύσης Κύριλλος. καὶ διετρίψαμεν ἡμέρας ιγ΄. ἐκεῖ ὄντες ἐμάθομεν τὸν **ἐξοσμὸν** (sic) **τοῦ παναγιωτάτου ἱερεμίου ὃς ἐγένετο τῇ α΄ ἰανουαρίου ἐν ἀδριανουπόλει καὶ ἐψηφίσθη παρὰ τῆς συνόδου ἐκλογῇ πάντων ὁ αὐτός μοι δεσπότης κύριλλος ἀπών, ἀλλὰ χρημάτων ρευσάντων καὶ τὰς τῶν κρατούντων χεῖρας ἐμπλησάντων πάλιν ἔμεινεν ὁ κύριος ἱερεμίας καὶ μὴ θελόντων τῶν ἀρχιερέων καὶ χριστιανῶν».**

Ὡς φαίνεται ἐξ ἄλλης σημειώσεως, ἑπομένης τῇ ἀνωτέρω, γραφεὺς τῆς περὶ ἐξώσεως τοῦ Ἱερεμίου πληροφορίας τυγχάνει ὁ τότε ἀρχιδιάκονος τοῦ Προύσης Κυρίλλου καὶ κατόπιν Μητροπολίτης Προύσης Γρηγόριος. Ἡ τελευταία αὐτη σημείωσις — ἡ διαλαμβάνουσα περὶ Γρηγο-

---

[1] Ἀνεψιὸς τοῦ προμνημονευομένου Γενναδίου. Εἷς ἐκ τῶν ἐπιτροπευόντων καὶ ἐπιστατούντων Ἀρχιερέων κατὰ τὴν ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Γ΄ ἀνοικοδόμησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ (1720). Μετὰ ταῦτα Ἡρακλείας (1727) γενόμενος ἴσχυε τὰ μάλιστα ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας. Φίλος ὢν τοῦ Χαγιατῆ κατώρθωσεν ὅπως ἐκδοθῇ βεζυρικὸν φιρμάνιον (1741) [ἔπειτα ἐξεδόθη χάτι-σερὶφ] «προστάττον νὰ μὴ γίνεταί τις Πατριάρχης ἂν δὲν ἐρωτηθῇ ἡ κατάστασίς του καὶ δὲν δώσουν καλὴν μαρτυρίαν διὰ τὸν βίον καὶ τὴν διαγωγήν του οἱ πέντε Ἀρχιερεῖς ὁ Ἡρακλείας, ὁ Κυζίκου, ὁ Νικομηδείας, ὁ Νικαίας καὶ ὁ Χαλκηδόνος». Κατὰ τὸν Γεώργιον Κηπιάδην ὁ Γεράσιμος τὸν ὁποῖον μέχρι τοῦ 1760 ἀπαντῶμεν Ἡρακλείας ἐκόσμησε καὶ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας. Ὑψηλάντου τὰ μετὰ τὴν Ἅλωσιν σελ. 325 350. Μ. Γεδεών, Ἀνέκδοτος Ἐγκύκλιος Ἱερεμίου τοῦ Γ΄ σελ. 17 σημ. 37 καὶ σελ. 21. Τοῦ αὐτοῦ. Χρονικὰ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ σελ. 87 σημ. 168.

ρίου — ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἔτει 1788 ἐκλεγέντος Μητροπολίτου Πελαγωνείας Νεκταρίου. 2]

Περὶ τῆς ἐξώσεως ταύτης τοῦ Ἱερεμίου γενομένης ἐν Ἀδριανουπόλει ἀναφέρει καὶ ὁ Βενδότης 3] καὶ ὁ ἀντιγράφων αὐτὸν Κούμας. Ὁ πρῶτος γράφει· «ὢν δὲ ὁ Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς φοβερὸς καὶ μὴ δεχόμενος τὰς μεσιτείας των, ἀλλ' ἀπαιτῶν χρήματα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν παρ' αὐτοῦ ἐξοδευθέντων, διεβλήθη θανασίμως ὡς ἐπίβουλος καὶ (ὅτι) γράφει Πέτρῳ Ρωσσίας ἵνα ἐκστρατύσῃ κατὰ τῆς βασιλείας, καὶ ταῦτα ἐν καιρῷ μάχης· **διὸ ἐφυλακίσθη εἰς Ἀδριανούπολιν, ἐκεῖ ὄντος τότε τοῦ βασιλέως καὶ πάντες, ἐφοβοῦντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ἔξωσιν. Αὐτὸς ἀποδείξας τὴν ἀθωότητά του καὶ ἐξοδεύων ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν τάλαντα, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸν θρόνον ἕως τὸ 1725 Δεκεμβρίου 20**». Ὁ δὲ Κούμας ἐξιστορεῖ τὸ ἀνωτέρω γεγονὸς ὡς ἑξῆς· «ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα του ταῦτα (τὰς οἰκοδομὰς) χρειαζόμενος (ὁ Ἱερεμίας) ἀργύριον κατεβάρυνε τοὺς Ἀρχιερεῖς. Διὰ τοῦτο

2] Ἡ σημείωσις τοῦ Νεκταρίου ἔχει οὕτω : «Οὗτος ὁ γραφεὺς τῶν ἀνωτέρω ἀρχιδιάκονος ὢν τότε τοῦ προύσης κυρίλλου, μετὰ θάνατον τοῦ γέροντός του, ἀποκατέστη Προύσης, δηληδὴ ὁ Γρηγόριος, τὸν ὁποῖον διεδέξατο ὁ Μελέτιος, καὶ τοῦτον ὁ Ἄνθιμος, τοῦ ῥηθέντος Γρηγορίου ἐξανεψιὸς τυγχάνων ἐγεννήθην ἐκ τῆς ἀνεψιᾶς ἐκείνου Χρυσάνθης ἐν μουντανίοις ,αψμζ' καὶ ἀνεδέχθην παρὰ τοῦ αὐτοῦ γρηγορίου εἰς τὸ θεῖον λουτρὸν τοῦ βαπτίσματος ὕστερον δὲ ἀποκατέστην μητροπολίτης Πελαγονίας τῷ αψπη'.

Ὑπογρ. ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης πελαγονείας νεκτάριος.

Ὁ Νεκτάριος οὗτος ἐξελέγη πράγματι τῷ 1788 ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ Προκοπίου (Ὑψηλάντου τὰ μετὰ τὴν Ἅλωσιν σελ. 682). Ὁ Μελέτιος Προύσης ἐγένετο Μικομηδείας τῷ 1777 ὁπότε κατὰ τὴν θέλησίν του καὶ παρὰ τὴν θέλησιν Πατριάρχου καὶ συνόδου Προύσης ἐξελέγη ὁ διάκονός του Ἄνθιμος. Ὁ Μελέτιος ἦτο λίαν ταραχοποιός· οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς τῷ 1783 ὑπέβαλον κατ' αὐτοῦ ἀναφορὰν τῷ Ἄνακτι ἀποκαλοῦντες αὐτὸν *μουμφσὶτ* (φεσσατσίν, ταραχοποιόν). Ὑψηλάντου ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 565, 630. Περὶ τοῦ Μελετίου ὁ αὐτὸς Ὑψηλάντης ἐν χειρογράφῳ αὐτοῦ ἀποκειμένῳ νῦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Θεολογ. Σχολῆς (πρόχειρος ἀριθμὸς χειρογράφου 80) καὶ ἐπιγραφομένῳ : «Οἱ ἀπὸ Ἁλώσεως τῆς Κ. Π. μέχρι τῆς σήμερον σοφοί τε καὶ ἀξιόλογοι» γράφει τὰ ἑξῆς : «Μελέτιος κωνσταντινουπολίτης ἀπὸ προύσης νικομηδείας, ἀνὴρ ἀξιώτατος καὶ πρακτικὸς τῶν τῆς ἐκκλησίας πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἀλλὰ χαριζόμενός τισι τῶν ἀρχόντων καὶ πολλάκις τῇ ἰδίᾳ ἰσχυρογνωμοσύνῃ ἐζημίωσε καὶ πολλὰ καὶ πολλάκις τὴν ἐκκλησίαν παραβλέπων τὸ κέρδος της...... καὶ τὰ νῦν (1789) σχολάζει εἰς τὴν χίον». Ἐν τῷ περιθωρίῳ σημειοῦται δι' ἄλλης χειρὸς καὶ τὸ ἑξῆς : «τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν αὖθις ἐπὶ Νεοφύτου Πατριάρχου (1789—1794) ἐπανέλαβε τὴν ἐπαρχίαν νικομηδείας καὶ ζήσας εἰς τὸ ἑξῆς ἡσύχως, ἀπέθανε».

3] Βενδότης, προσθήκη εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Μελετίου, τόμ. Δ', σελ. 7. Κούμα, Ἱστορία τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, τόμ. δέκατος σελ. 395.

μὴ δυνάμενοι ἄλλως νὰ τὸν ἀποβάλωσι τὸν ἐκατηγόρησαν πρὸς τὸ κράτος ὡς κοινωνίαν ἐπιστολικὴν ἔχοντα μετὰ τοῦ τῆς Ρωσσίας αὐτοκράτορος Πέτρου. **Ὁ πατριάρχης ἐφυλακώθη καὶ ἐκινδύνευσε τὴν ζωήν του, ἀλλὰ μὲ 50,000 γροσίων ἀπελύθη** (20 Δεκεμβρ. 1725) **καὶ ἔμεινε πάλιν εἰς τὴν ἀξίαν του».**

Ἡ χρονολογία (20 Δεκεμβρίου 1725) τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ Κούμας δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ, ὡς ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ λόγου ὁδηγούμενοι ἠθέλομεν δεχθῇ, ὡς χρονολογία τῆς ἐξώσεως τοῦ Ἱερεμίου ἀλλ' ὡς ἡ τῆς πραγματικῆς γνωστῆς παύσεως τοῦ εἰρημένου Πατριάρχου. Ἡ μετάθεσις τῆς χρονολογίας παρὰ τῷ Κούμᾳ προῆλθεν ἐξ ἀβλεψίας κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ Βενδότη.

Περὶ ἐκδιώξεως τοῦ Ἱερεμίου ποιεῖται μνείαν καὶ ὁ Κομνηνὸς Ὑψηλάντης (τὰ μετὰ τὴν Ἅλωσιν σελ. 320), ἀλλὰ ταύτην φρονεῖ γενομένην τῷ 1723 καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει οὐχὶ δὲ ἐν Ἀδριανουπόλει. «Ὁ Πατριάρχης, γράφει ὁ Ὑψηλάντης, Ἱερεμίας ἐφέρετο δραστηριώτερον εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πατριαρχείου του, ζῶν ἀφιλοπροσώπως καὶ πρὸς χάριν οὐδὲν ποιῶν, ἐπ' ἀναιρέσει τοῦ δικαίου. Ὅθεν ὑπέστη τοιοῦτόν τι. Ὁ Πέτρος ὁποῦ μὲ κόπους δυσυποίστους . . . . μετεμόρφωσε θαυμασίως τοὺς Ρούσσυς καὶ τοὺς ἐξεπαίδευσε προνοῶν τὴν ὑγείαν (τοῦ στρατιωτικοῦ του) μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ τροφὰς ἀβλαβεῖς διὰ τὰς νηστείας εἶχε ζητήσῃ παρὰ τοῦ Πατριάρχου κὺρ Ἱερεμίου τὸ νὰ τοὺς δοθῇ ἄδεια νὰ καταλύουν μόνον εἰς καιρὸν πολέμου. Τὸν εἶχε στείλῃ φιλίας χάριν δύο σορόκια σαμούρια καὶ τέσσαρας εἰκόνας· ἐφοβήθη νὰ τὰς βάλῃ εἰς τὸ πατριαρχεῖον καὶ τὰς ἔβαλεν εἰς τὸ μοναστηρίδιον τὸ κατὰ τὴν νῆσον τῆς Προποντίδος Πρώτην, ὅπου σώζονται μέχρι τῆς σήμερον θαυμασιώταται. 4] Καὶ τότε μὲν διὰ συνοδικοῦ γράμματος, συγκατανεύσει καὶ ὑπογραφῇ τῶν Ἀρχιερέων ἔδωκαν τὴν ἄδειαν μυστικώτατα· τανῦν δὲ συγχισθέντες ἐπὶ τῇ τοῦ Πατριάρχου δραστηριότητι γράφουν κατ' αὐτοῦ ἀρζουχάλι τὸ πῶς εἶναι μισθωτὸς τῶν Ρούσσων, καὶ πῶς τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν τοῦ κρεωφαγεῖν διὰ νὰ ἔχουν δυνάμεις νὰ πολεμοῦν μὲ τοὺς Τούρκους καὶ τὸ ἔδωκαν τῷ Ἄνακτι . . . . ἔστειλεν ὁ ἄναξ τὸ ἀρζουχάλι τῷ ἐπιτρόπῳ **προστάξας νὰ τὸν ἀνασκολοπίσῃ· εὐθὺς οὖν ἐσηκώθη ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν μουγζούραγαν** (παρεδόθη

4] Αἱ εἰκόνες αὗται καὶ σήμερον ἔτι εὑρίσκονται ἐν τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ, ἀλλ' ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ τοποθετηθῶσιν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις καὶ μάλιστα ἐν τῷ Πατριαρχικῷ μουσείῳ. Ἀπωλέσθησαν ἢ ἐπωλήθησαν, ἀντὶ πινακίου φακῆς, πολλὰ κειμήλια. Καὶ ὅταν μὲν ὑπῆρχεν ἡ ἄγνοια μέχρι τινὸς τὰ τοιαῦτα ἐδικαιολογοῦντο. Ἡ ἀβελτηρία ὅμως σήμερον καταδικάζεται ἀπολύτως.

εἰς τὸν ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῶν ὑψηλῶν ἐνόχων ἀρχηγόν). Δραμὼν ὁ Μανουὴλ Ὑψηλάντης εἰς τὸν Μεχμὲτ κεχαγιᾶν τὸν κατέπεισεν, ὅτι συκοφαντία τὸ πρᾶγμα καὶ σκευωρία τινῶν ὁποῦ μὲ τὸ νὰ μὴ κάμνῃ τὰ ζητήματά τους ἠθέλησαν νὰ τὸν ἀφανίσουν ἄνθρωπον ὁποῦ πρὸς χάριν οὐδὲν ἀποφασίζει, καὶ χαλιναγωγεῖ καὶ παιδεύει ἀσπόνδως καὶ τοὺς μικρὸν ἀτακτοῦντας· **πληρώνει λοιπὸν 200 πουγγεῖα, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀντὶ φόνου ἐφόρεσε καβάδι παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου»**.

Περὶ ἀπελάσεως τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου διαλαμβάνει καὶ ὁ Πατριαρχικὸς κώδιξ Κριτίου Α΄ σελ. 297. Καταχωρεῖται ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ «πρόλογος συντεθεὶς καὶ ἐκφωνηθεὶς καὶ ἀναγνωσθεὶς παρὰ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος κυρίου σπανδωνῆ διδασκάλου, ἐπὶ τῆς γενομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος, μεγάλου διερμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας, κυρίου γρηγοράσκου περὶ ἐκλογῆς πατριάρχου κοινῆς συνελεύσεως **ἀποβληθέντος καὶ κρατηθέντος ἐπιταγῇ τῆς ἐξουσίας τοῦ προπατριαρχεύσαντος κὺρ Ἱερεμίου** εἰ καὶ ἄπρακτος διέμεινεν ἡ γενομένη ἐκλογὴ καὶ ἐπαναλαβόντος αὖθις τὸν οἰκ. θρόνον τοῦ κὺρ Ἱερεμίου ὑπερισχύσαντος τῶν κατ᾽ αὐτοῦ ὑπεναντίων»· αψκ Ἰανουαρίου ιδ΄ ἡμ. ε΄.

Καὶ ἐν σελίδι 5—6 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀναγέγραπται καὶ ὑπόμνημα ἐκλογῆς φέρον τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἣν καὶ ἡ προμνησθεῖσα (σελ. 297 τοῦ ἰδίου κώδικος) ἐκλογικὴ συνέλευσις χωρὶς νὰ καταχωρῆται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλεγέντος διαδόχου τοῦ Ἱερεμίου. Τὸ ὑπόμνημα ἔχει οὕτω· «. . . . ἐστερημένος ὢν (ὁ πατρ. θρόνος) ταύτης (=προστασίας). . . . **διὰ τὸ ἐξωσθῆναι καὶ ἀποβληθῆναι** συνοδικῶς τὸν φθάσαντα ὁπωσδήποτε πατριαρχεῦσαι, ἐν αὐτῷ ὑπερήρθη ἕνεκεν τῶν πολλῶν ἀταξιῶν αὐτοῦ καὶ ἀτοπημάτων· τούτου χάριν ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦννες ἐν Κων/πόλει συναδελφοὶ ἀρχιερεῖς ἀξιώσει τοῦ τε ἐνδόξου, εὐγενεστάτου καὶ ἀξιολογωτάτου ἐν ἄρχουσι μεγάλου διερμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας κὺρ γρηγοράσκου ψήφους κανονικὰς προβαλέσθαι συνηνέσαμεν. . . . . 1720 μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ιγ΄.

Ἡ ἐν Ἀδρ/πόλει γενομένη ἔξωσις ἡ ὑπό τε τοῦ Βενδότη καὶ τοῦ Κούμα ἀναφερομένη εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐν τῷ σημειώματι τοῦ κώδικος τῆς Θεολ. Σχολῆς καταχωρουμένη. Τὸ σημείωμα γραφὲν ὑπὸ συγχρόνου αὐτηκόου μάρτυρος τῶν γεγονότων ἐλέγχεται κατὰ πάντα ἀληθὲς ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον τὸ ὑπὸ τοῦ Πελαγωνείας Νεκταρίου προστεθέν.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1717 καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1718 εὑρίσκετο ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ ἀκολουθία, ἢ ὡς τότε ἐλέγετο ἡ βασιλεία, ἐν Ἀδριανουπό-

λει ἕνεκα τοῦ κατὰ τῶν Αὐστρογερμανῶν πολέμου καὶ τοῦ κατόπιν ἐνσκήψαντος ἐν τῇ πρωτευούσῃ λοιμοῦ. Μέχρι τῆς 21ης Ἰουλίου 1718, ἡμερομηνίας τῆς συνομολογήσεως τῆς ἐν Πασάροβιτς συνθήκης, ἡ βασιλεία ἐποιεῖτο τὰς διατριβὰς ἐν Ἀδριανουπόλει. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὡς γνωστόν, διέμενεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου. 5)

Τὴν μεμαρτυρημένην ταύτην ἔξωσιν τοῦ Ἱερεμίου καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Προύσης Κυρίλλου παραλείπει ὁ Ὑψηλάντης. Τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προύσης ἀποσιωπῶσιν ὡσαύτως ὅ,τε Βενδότης καὶ ὁ Κούμας. Τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντικαταστάτου τοῦ Ἱερεμίου κατὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ 1720 τὴν ὑπὸ τοῦ κώδικος Κριτίου ἀναφερομένην δὲν ἀναφέρει οὐδεὶς τῶν χρονογράφων καὶ ἱστοριογράφων. Ἡ σιωπὴ αὕτη ἐξηγεῖται ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ κώδικος ἀναγράφοντος, ὡς ἤδη ἐσημειώθη, «εἰ καὶ ἄπρακτος διέμεινεν ἡ γενομένη ἐκλογή. . . . .» Ὡς πρὸς τὰ ποσὰ τὰ δοθέντα ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἐξώσεως καὶ ἐκθρονίσεως συμφωνοῦσιν ὁ Ὑψηλάντης, ὁ Βενδότης καὶ ὁ Κούμας. Ὁ πρῶτος ἀναφέρει 200 πουγγεῖα (200 X 250=50,000 γρ.), ὁ δεύτερος 100 τάλαντα (100 X 500=50000 γρ.) καὶ ὁ τρίτος 50,000 γροσίων. Τὸ σημαντικὸν τοῦτο ποσὸν ὑπαινίσσεται καὶ τὸ σημείωμα τοῦ κώδικος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διὰ τῆς φράσεως «χρημάτων πολλῶν ρευσάντων» κλπ. Ὁ Ὑψηλάντης ἢ συγχέει τὰς δύο ἐξώσεις ἢ ἀναφέρει τὸ ποσὸν τῆς δευτέρας ἐξώσεως τὸ ὁποῖον κατὰ σύμπτωσιν ἦτο τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς πρώτης. Οἱαδήποτε σύγχυσις καὶ ἂν συμβαίνῃ ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τῶν δύο ἐξώσεων ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντου ἀναφερομένη ἔξωσις εἶναι διάφορος τῆς τοῦ 1718 τῆς γενομένης ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ἀποκλείεται ἡ συνταύτισις τῶν δύο τούτων ἐξώσεων τόσον ὅσον ἀποκλείεται καὶ ἡ ταὐτότης τῆς ἐξώσεως τοῦ 1718 (τοῦ σημειώματος) καὶ

5] Ὁ Πατριάρχης Ἰάκωβος ἐξοῦται ἐν Ἀδριανουπόλει τῷ 1688 [Ὑψηλάντου ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 191] τῷ 1689 ἐπὶ μῆνας 8 ὁ Πατριάρχης Καλλίνικος ὁ Ἀκαρνὰν πατριαρχεύει ἐν Ἀδριανουπόλει [αὐτόθι 198]. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος διέμενεν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Ἐν τῷ κώδικι τῆς πόλεως ταύτης σημειοῦνται δύο ἰδιόχειροι πράξεις τοῦ Δοσιθέου, μία ἀφορῶσα τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως τῆς Κοινότητος ἤ, ὡς λέγει, πολιτείας, ἄλλη δὲ σχέσιν ἔχουσα πρὸς κατάργησιν πολυδαπάνου ἐθίμου τελουμένου τὰς παραμονὰς τῶν γάμων. Θανόντος τοῦ Καλλινίκου ἀνῆλθε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Γαβριὴλ ὁ Γ′ ὁ ἀπὸ Χαλκηδόνος [1702] ἐνδυσάμενος τὸ σύνηθες καβάδι ἐν Ἀδριανουπόλει ἔνθα ἐγένετο καὶ ἡ πρᾶξις τῆς μεταθέσεως [αὐτόθι σελ. 241]. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς ἐκλογῆς ἀναφέρονται. . . . Συνήλθομεν . . . ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῷ ἐν τῇ μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως διατελοῦντι. . . . » Καὶ ἀλλαχοῦ σελ. [242] παραγενόμεθα ***ἐνταῦθα εἰς Ἀδριανούπολιν ὅπου τὸ βασίλειον τὰς διατριβὰς ποιεῖ».***

τῆς τοῦ κώδικος Κριτίου (1720). Ὄχι μόνον ρητῶς ἀναφέρονται δύο διάφοροι χρονολογίαι ἀλλὰ καὶ ὁ δημιουργὸς τῆς ἐξώσεως τοῦ πατριαρχικοῦ κώδικος Κριτίου Γρηγοράσκος Γκίκας δὲν ἦτο διερμηνευτὴς κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1718 γενόμενος τοιοῦτος κατὰ τὴν σύναψιν τῆς συνθήκης τοῦ Πασσάροβιτς ἑπομένως μῆνάς τινας μετὰ τὴν 1ην Ἰαν. 1718.

Κατὰ τὸν γράφοντα τὴν παροῦσαν πραγματείαν ἡ ἔξωσις ἡ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ κώδικος ἀναφερομένη εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντου μνημονευομένην. Διότι τὰ αἴτια τῆς ἐξώσεως τὰ λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντου ἀναφερόμενκ ὑπαινὶσσεται καὶ ὁ κῶδιξ Κριτίου, ὅταν λέγῃ· «ἀποβληθέντος καίαρατηθέντος ἐπιταγῇ τῆς ἐξουσίας. Η κράτησις εἶναι τὸ «ἐσηκώθη ὁ πατριάρχης εἰς τὸν μουγζούραγαν». Μόνον μετὰ τὴν φυλάκισιν θὰ ἐτόλμων οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς νὰ προβῶσιν εἰς νέαν ἐκλογήν. Ἄλλως τε ἡ χρονολογία 1723, ἣν ἀναφέρει ὁ Ὑψηλάντης, δὲν δύναται νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸν λόγον, ὅτι συναφθείσης μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1720 τῆς λεγομένης αἰωνίας εἰρήνης, ἀκατανόητος τυγχάνει ἡ πολιτικὴ σκευωρία τοῦ 1723 ἡ ἀναγραφομένη ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Ὑψηλάντου. Ἡ ἄδεια περὶ καταλύσεως νηστείας ἐδόθη καὶ τὰ ἀναφερόμενα δῶρα ἐστάλησαν, ἀφ᾽ οὗ καὶ σήμερον ἔτι ἐν τῇ μονῇ τῆς Πρώτης σώζονται αἱ θαυμασιώταται εἰκόνες, ἀλλ᾽ ἡ μὲν ἄδεια ἐδόθη ἀρκετὸν χρόνον πρὸ τῆς καταγγελίας, ὡς καὶ ὁ Ὑψηλάντης ὑποδηλοῖ, ἡ δὲ καταγγελία ἐγένετο καιὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου τοῦ 1720.

Γνωρίζομεν λοιπὸν ὅτι τῷ 1718 κατὰ Ἰανουάριον ἐξελέγη Πατριάρχης ὁ Προύσης Κύριλλος, ἀλλ᾽ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ τοῦ 1720, διέμεινεν ἄπρακτος καὶ τούτου ἕνεκα ἐπανευρίσκομεν τὸν εἰρημένον Κύριλλον κατὰ τὸ 1720 συνοδικὸν καὶ ἕνα ἐκ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἐπιστατησάντων κατὰ τὴν κατὰ τὸ 1720 γενομένην ἀνοικοδόμησιν τοῦ Πατριαρχ. Ναοῦ.

Ἀφ᾽ οὗ ἐξελέγησαν δύο τοὐλάχιστον Πατριάρχαι, ὡς μέχρι τοῦ νῦν γνωρίζομεν, κατὰ τὴν πρώτην περιπετειώδη πατριαρχείαν τοῦ Ἱερεμίου τοῦ Γ', οὐδόλως παράδοξον ὅτι Κύριλλος ὁ Λαυριώτης ἐν τῷ βιογραγραφικῷ ὑπομνήματι τοῦ Ἱερεμίου ὁμιλεῖ περὶ τρίτης [6] πατριαρχείας τοῦ Ἱερεμίου. Τρίτην ἀποκαλεῖ ἐκείνην τοῦ 1733, ἣν ἡμεῖς ὀνομάζομεν δευτέραν. Ἄγνωστον ὅμως τυγχάνει ποίαν πατριαρχείαν ἔχει ἐν νῷ ὁ Λαυριώτης ἀριθμῶν τὴν δευτέραν, δλδ. τὴν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1718 ἢ τὴν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1720.

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

6] Μ. Γεδεών. Ἀνέκδοτα Σημειώματα. «Ἐκκλησ. Ἀλήθεια» τόμ. Β' σελ. 609.

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Τὰ πρὸ τῆς ἐκλογῆς. — Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 3ης Ὀκτωβρίου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, συγκειμένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κυζίκου Καλλινίκου, Νικαίας Βενιαμίν, Χαλκηδόνος Ἀγαθαγγέλου, Δέρκων Φωτίου, Προύσης Νικοδήμου, Νεοκαισαρείας Ἀμβροσίου, Πριγκηποννήσων Θωμᾶ, Σάρδεων Γερμανοῦ, Σηλυβρίας Εὐγενίου, Ροδοπόλεως Κυρίλλου, Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, Ἴμβρου Ἰακώβου, Θεοδωρουπόλεως Λεοντίου, Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντίνου, Χριστουπόλεως Μελετίου, Μύρων Πολυκάρπου καὶ Λαοδικείας Δωροθέου, μετ' ἀνακοίνωσιν τοῦ προεδρεύοντος, πρώτου τῇ τάξει, περὶ τῆς κηδείας καὶ τῆς ταφῆς τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ' γενομένων τῇ προτεραίᾳ [2], καὶ σχετικὴν αὐτοῦ εἰσήγησιν ἐκήρυξε χηρεύοντα τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀποφασίσασα ἅμα ὅπως ἐν τῇ προσεχεῖ συνοδικῇ συνεδρίᾳ [ἰδ. μ.] ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς πληρώσεως αὐτοῦ.

Οὕτω, συγκροτηθείσης συνοδικῆς συνεδρίας κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπεφασίσθη παμψηφεὶ ὅπως ἡ Πατριαρχικὴ ἐκλογὴ διεξαχθῇ τῇ Δευτέρᾳ, 7ῃ λήξαντος μηνός, καὶ ὥρᾳ 10, ἀνακοινωθῇ δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη πρὸς τὸν Ἐξοχ. Νομάρχην Κ/πόλεως, κατὰ τὰ εἰθισμένα, διὰ σχετικοῦ τακριρίου, ἐπιδιδομένου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἡλιουπόλεως καὶ Μύρων, ἐν συνοδείᾳ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Τουρκ. Πατριαρχικοῦ Γραφείου, κ. Ε. Μαυρίδου. Τῶν ὡς ἄνω δύο συνεδριῶν ὡς καὶ τῆς ἑπομένης ἀπέσχε λόγῳ ἀσθενείας ὁ Σεβ. Μ/της Σταυρουπόλεως, Σχολάρχης τῆς Θεολ. Σχολῆς, διατυπώσας διὰ γράμματος τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ ταχείας διεξαγωγῆς τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς.

Τὰ κατὰ τὴν πρόβλησιν.—Συνῳδὰ τῇ ληφθείσῃ ἀποφάσει ἡ Ἁγία καὶ Ἱ. Ἐνδημοῦσα Σύνοδος συνεκρότησε τῇ 7 λήξαντος μηνὸς τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν ἐπὶ ἀναδείξει Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, παρόντων ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω ἐξονομασθέντων Σεβ. Μητροπολιτῶν, πλὴν τοῦ Σεβ. Μ/του Σταυρουπόλεως, διὰ μὲν τὴν πρόβλησιν ἀποστείλαντος ἐντὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ, διὰ δὲ τὴν ἐν τῷ Ναῷ ψηφοφορίαν ἀναθεμένου τὴν ψῆφον αὐτοῦ τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Σάρδεων.

Τοῦ Σεβ. Ἁγίου Προεδρεύοντος εἰσηγησαμένου ὅπως «μετὰ φόβου

Θεοῦ καὶ καθαροῦ τοῦ συνειδότος χωρήσῃ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἔχουσα ἤδη συμψήφους ἐν τούτῳ καὶ πάντας τοὺς ὑποκειμένους τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ Μητροπολίτας καὶ Ἀρχιεπισκόπους, διεξήχθη μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς καταρτισμὸν τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου, ὁρισθέντων ψηφολεκτῶν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σάρδεων καὶ Ἡλιουπόλεως.

Γενομένης δὲ διαλογῆς τῶν ψήφων ἔλαβον οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Νικαίας Βενιαμὶν ψήφους 15, Δέρκων Φώτιος 18, Προύσης Νικόδημος 12, Χαλκηδόνος Ἀγαθάγγελος 3, Κυζίκου Καλλίνικος 2, Νεοκαισαρείας Ἀμβρόσιος 2, καὶ Ἡλιουπόλεως Γεννάδιος 1.

Καταρτισθέντος οὕτω τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου ἐκ τῶν Σεβ. Μ/τῶν Νικαίας Βενιαμίν, Δέρκων Φωτίου καὶ Προύσης Νικοδήμου, ἐνεκρίθη ὅπως α΄) ἡ νενομισμένη ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ ἐκλεγησομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τελετὴ γένηται εὐθὺς μετὰ τὴν διὰ κανονικῶν ψήφων ἀνάδειξιν αὐτοῦ· β΄) ἡ ποιμαντορικὴ ῥάβδος ἐπιδοθῇ ὑπὸ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Σεβ. Μ/του Κυζίκου Καλλινίκου, ἅτε τοῦ πρὸς τοῦτο δικαιουμένου Σεβ. Μ/του Ἡρακλείας κ. Φιλαρέτου μὴ εὑρισκομένου ἐνταῦθα· γ΄) τὸ Μ. Μήνυμα ἀπαγγελθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐντιμολ. Ἄρχοντος Μ. Πρωτεκδίκου κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου· δ΄) ὁ προσαγορευτήριος λόγος ἐκφωνηθῇ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου Μιλήτου κ. Αἰμιλιανοῦ, ἀρχιερατικῶς προϊσταμένου Σταυροδρομίου καὶ ε΄) τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινωθῇ τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου τῷ Ἐξοχωτ. Νομάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως.

Τέλεσις κανονικῶν ψήφων. — Περὶ ὥραν 10ην κατελθόντων τῶν Σεβ. ἁγίων Ἀρχιερέων εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν, κατάμεστον λαοῦ, ἤρξατο ἡ εἰθισμένη ἐπὶ κανονικαῖς ψήφοις ἱεροτελεστία, προεξάρχοντος τοῦ πρώτου τῇ τάξει τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, μετ' ἐπιτραχηλίου καὶ ὠμοφόρου, τῶν σχετικῶν τροπαρίων ψαλλομένων ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, κύκλῳ τῆς Ἁγ. Τραπέζης ἱσταμένων. Τελουμένης τῆς ἀπολύσεως, ἕκαστος τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἔγραψεν ἐπὶ τῆς Ἁγ. Τραπέζης τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ ἐν ἐπὶ τούτῳ κάλπῃ ὑπὸ τοῦ πανοσ. Μ. Ἐκκλησιάρχου κ. Ἀνθίμου προσαχθείσῃ. Ταύτης τεθείσης ἐν μέσῳ τοῦ σωλέα, τῶν δὲ ἁγ. ἀρχιερέων καταλαβόντων ἑκατέρωθεν τὰς οἰκείας θέσεις, ὁ Ἄρχων Μ. Πρωτονοτάριος καὶ διευθυντὴς τοῦ πρώτου Πατριαρχικοῦ Γραφείου κ. Χρ. Παπαϊωάννου ἀνέγνω τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς φράσεως «τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προβληθέντα», μεθ' ὃ γενομένης διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τῶν αὐ-

τῶν, **Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεδείχθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δέρκων Κύριος Φώτιος,** διὰ ψήφων δεκαεπτὰ ἐπὶ δεκαοκτὼ ψηφισάντων, μιᾶς ψήφου δοθείσης τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Γέροντι Ἁγίῳ Νικαίας κ. Βενιαμίν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ἐκλογῆς μετ᾿ ἐνθουσιασμοῦ ἐχαιρέτισεν ὁ παριστάμενος εὐσεβὴς λαός. Μεθ᾿ ὃ ψαλλομένης ὑπὸ τῶν ἁγ. ἀρχιερέων καὶ εἶτα ὑπὸ τῶν Πατριαρχικῶν χορῶν τῆς φήμης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ ἀναφωνοῦντος τὸ «Ἄξιος» συμπληρωθὲν ὑπεγράφη τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως. —Ἀμέσως μετὰ ταῦτα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰσελθούσης εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ περιβληθείσης μανδύαν, ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ Νέου Πατριάρχου ἱεροτελεστία, μεθ᾿ ἣν τῆς Α. Θ. Π. προβάσης εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην, ὁ Ἄρχων Μ. Πρωτέκδικος, σταθεὶς πρὸ τῆς Α. Θ. Π., περιβεβλημένος δὲ μέλανα μανδύαν καὶ κρατῶν λαμπάδα, ἀπήγγειλε τὸ Μέγα λεγόμενον Μήνυμα, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὁποίου ἡ Α. Θ. Π. ἀνέγνω τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν. Εἶτα προσελθὼν ἐνεχείρισεν Αὐτῇ τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον καταλλήλως προσφωνήσας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυζίκου.

Προπορευομένων τῶν Πατριαρχικῶν διακόνων ἐν στολῇ λειτουργικῇ μετὰ δικηροτρικήρων ἀνὰ χεῖρας ἀνῆλθεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ ηὐλόγησε τὸν λαόν, μετ᾿ ἐνθουσιασμοῦ καὶ αὖθις ἐπευφημήσαντα Αὐτήν. Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος Μιλήτου ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἱ. ἄμβωνος τὸν προσαγορευτήριον ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας λόγον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸν ἐνθρονιστήριον Αὐτοῦ. Ψαλλομένου μετὰ ταῦτα τοῦ πολυχρονισμοῦ, προσερχόμενοι κατὰ σειρὰν οἱ Σεβ. Μητροπολῖται, οἱ θεοφ. Ἐπίσκοποι, οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὀφφικιάλοι καὶ ὑπάλληλοι τῆς Αὐλῆς καὶ τὸ λοιπὸν ἐκκλησίασμα, ἠσπάσθησαν τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Οὕτω περατωθείσης τῆς ἱερᾶς ἐπὶ τῇ πατριαρχικῇ ἐκλογῇ καὶ τῇ ἐνθρονίσει τελετῆς, ἡ Α. Θ. Π. ἀπεκδυσαμένη ἐν τῷ Νάρθηκι τὸν μανδύαν, ἀνῆλθε διὰ τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας εἰς τὴν Αἴθουσαν τῶν Πατριαρχῶν, ἔνθα καὶ ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν προσελθόντων.

Ἀναγγελία τῆς ἐκλογῆς. — Αὐθημερὸν ἀνηγγέλθη ἡ ἐκλογὴ τηλεγραφικῶς μὲν πρὸς τὸν Ἐξοχ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν Ἐξοχ. Νομάρχην Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τοὺς Μακαρ. Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ τοὺς παρ᾿ αὐταῖς

πατριαρχικοὺς Ἀποκρισαρίους, πρὸς τοὺς Σεβ. Ἀρχιεπισκόπους Καντουαρίας καὶ Οὐψάλης καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν, διὰ ρηματικῆς δὲ διακοινώσεως πρὸς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικοὺς κύκλους, πρὸς τὸν ἐνταῦθα Παπικὸν Ἀντιπρόσωπον, τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Ἀρχιρραββινείαν. Ὡσαύτως ἐξεδόθη καὶ σχετικὴ Ἐγκύκλιος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἐξαγγελτικὴ τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς, ἀκολούθως δὲ καὶ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις πρὸς τὸν ἱ. κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀναγνωσθεῖσα ἐν ἅπασι τοῖς ἱ. ναοῖς τῇ Κυριακῇ, 13 λήξαντος μηνός.

Συγχαρητήριοι ἐπισκέψεις.—Ἡγουμένου τοῦ πανοσ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου προσῆλθον αὐθημερὸν καὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη αὐτῶν οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὑπάλληλοι τῆς Πατρ. Αὐλῆς. Ἡ Α. Θ. Π. ἀπαντῶσα εἰς κατάλληλον προσφώνησιν τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου ἀπηύθυνε λόγους μεστοὺς πατρικῶν νουθεσιῶν.

Τὴν Τετάρτην, 9 λήξαντος μηνός, ἡ Α. Θ. Π. ἐδέξατο ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν τὰ σέβη σύμπαντος τοῦ ἱ. κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, προσελθόντος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀρχιερατ. προϊσταμένου Σταυροδρομίου, θεοφ. Ἐπισκόπου Μιλήτου, εἰς οὗ τὴν προσαγόρευσιν ἀπήντησεν ἡ Α. Θ. Π. διὰ πολυτίμων ὑποθηκῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἱερὰν τοῦ Κλήρου ἀποστολήν.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων ὑπέβαλον συγχαρητήρια, οἱ μὲν δι᾽ ἐπισκέψεων, οἱ δὲ διὰ γραμμάτων, τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὁ Παπικὸς Ἀντιπρόσωπος, τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Μελχιτῶν, ἡ Ἀρχιρραββινεία, οἱ Πρεσβευταὶ Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Ἰταλίας, Πολωνίας, Γερμανίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Τσεχοσλοβακίας, Ρουμανίας, Σερβίας, Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Ὀλλανδίας καὶ Δανίας, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ἡ παρὰ τῇ Μ. Ἐπιτροπῇ τῆς Ἀνταλλαγῆς Ἑλλ. Ἀντιπροσωπεία, ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος ἐπὶ τοῦ Δωδεκαν. ἐκκλησ. ζητήματος κ. Π. Μαγκοῦζο, ὁ ἐνταῦθα Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος τῶν «Times», ὁ τοῦ Γερμανικοῦ Πρακτορείου κ. Wolf, ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ Ἑταιρεία, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου περὶ εἰρήνης κ. Al. Hadden, ὁ Γερμανὸς Dr Schede, διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ὁ ἀρχαιολόγος καθηγητὴς κ. Mullen, ἡ Κεντρικὴ Ἐφορεία Σταυροδρομίου, ἡ Ἐφορεία τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, τὸ Προεδρεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων, ἀντιπροσωπεία τοῦ σώματος τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ὁμογενῶν, πρὸς οὓς ἅπαντας ἐγένοντο εὐχαριστήριοι ἀνταπαντήσεις διὰ τοῦ Πανοσ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ Πατρ. Διερμηνέως, ὡς καὶ τῶν Πατριαρχικῶν διακόνων, αἱ κατάλληλοι ἀπαντήσεις.

Συνοδικὴ συνεδρία. — Τῇ 15 λήξαντος μηνὸς συγκροτηθείσης τῆς πρώτης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος Συνοδικῆς συνεδρίας, τὴν Α. Θ. Π. προσεφώνησεν ἀπὸ μέρους τῆς Ἁγ. καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὁ α΄ τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Κυζίκου. Ἡ Α. Θ. Π. διὰ καταλλήλου εὐχαριστηρίου ἀπαντήσας ἀνέπτυξε τὸ πατριαρχικὸν Αὐτῆς πρόγραμμα. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐνεκρίθη ὅπως σταλῇ ἡ εἰθισμένη Εἰρηνικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἡ Πατριαρχικὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τὰς Ἱ. Σταυροπηγιακὰς Μονάς.

Πατριαρχ. Κεντρ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπή. — Ἡ Α. Θ. Π. ἀνασχηματίσασα τὴν Ἐπιτροπὴν κατήρτισεν αὐτὴν ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἴμβρου, ὡς προέδρου, τῶν θεοφ. Ἐπισκόπων Μιλήτου, Λεύκης καὶ Ἐλαίας καὶ τῶν πανοσ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ γραμματέως τοῦ Δευτερεύοντος. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς (21) ἡ Α. Θ. Π. προεδρεύσασα ἀνέπτυξε τὰς σκέψεις καὶ ἀπόψεις Αὐτῆς ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ μέρους τῆς ὁποίας καταλλήλως ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ σεβασμ. ἅγιος πρόεδρος.

Πατριαρχικὴ χοροστασία. — Ἡ Α. Θ. Παναγιότης τὴν πρώτην Αὐτῆς χοροστασίαν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατρ. ναῷ ἐτέλεσε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου (12) χοροστατήσασα ἅμα μεθ᾽ ὅλων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν τὴν ἐπιοῦσαν Κυριακὴν ἱερουργοῦντος τοῦ πανοσιολ. Ἀρχιγραμματέως, καθ᾽ ἣν ἀνεγνώσθη ἀπὸ τοῦ ἱ. ἄμβωνος ἡ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ὑπὸ τοῦ πανοσ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου.

*
* *

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν ἐκλογὴν ἐπίσημα ἔγγραφα, λόγους, προσφωνήσεις καὶ τηλεγραφήματα.

Α΄.

Τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς.

Τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσιν ἀνωμολόγηται θεῖον ἅμα καὶ μέγιστον τὸ ἀξίωμα· θεῖον μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμοῦ, εἰς ὃν προεχειρισμένος ἐστὶν ὁ ἐν αὐτῷ προκαθήμενος, μέγιστον δὲ διὰ τὸ ἔχειν τὸν Ἁγιώτατον τοῦτον Θρόνον παρὰ σεπτῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς, παντοίαις τε λαμπρύνεσθαι ἀνέκαθεν ἐξαιρέτοις τιμαῖς καὶ προνομίαις, ἐπὶ τῷ προΐστασθαι

τῶν λοιπῶν καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μεγαλύνεσθαι πράγμασιν. Εἰκότως δὲ ταῦτα οὕτως οἱ ἱεροὶ ἡμῶν πατέρες προεβουλεύσαντο, ὥστε περισώζεσθαι μέν, ὡς ἀπὸ ἰσχυροῦ κέντρου καὶ περιόπτου ἀρχῆς, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον ἡμῶν πίστιν μετὰ τῶν πατροπαραδότων αὐτῆς θεσμίων, συγκρατεῖσθαι δὲ τοὺς πιστοὺς ἐν ἑνότητι πνεύματος, εἰς καταρτισμὸν τοῦ κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ. Εἰ δ᾽ ἡ παλαίφατος αὕτη ἀρχή, ὥς τις παλαίφυτος δρῦς, βαθείας τὰς ρίζας ἔβαλε καὶ ἀναγκαία πρὸς ἀκριβῆ τοῦ νόμου φυλακὴν κρίνεται—ἄνευ γὰρ νόμων καὶ ἀρχῆς καθεστηκυίας ἐπὶ τὴν τούτων τήρησιν οὐδὲν εὐοδοῦται τῶν ἐν ἀνθρώποις συστημάτων—ἐπεῖγον ἐνδείκνυται πᾶσαν καταβάλλειν σπουδήν, ὁσάκις ἂν δεήσῃ, περὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ἀφ᾽ ἧς ὡς ἀπὸ γενναίου καὶ ἀγαθοῦ κορμοῦ οἱ τῶν κατὰ μέρος παροικιῶν κλάδοι ὁμοίως εὐθαλεῖς εἰς γόνιμον πνευματικὴν τῶν εὐσεβῶν καρποφορίαν ἀναβλαστάνουσι.

Τοῦ γοῦν Ἁγιωτάτου τούτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν στερήσει τοῦ οἰκείου προστάτου γενομένου, ἅτε δὴ τοῦ τέως ἰθύνοντος Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τελευτήσαντος τὸν ἐπὶ γῆς βίον καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μεταστάντος μονάς, ἡμεῖς οἱ τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερεῖς, οἱ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου διεξάγοντες, προέβημεν συντελέσαι ὅσα πρὸς ἔγκαιρον καὶ νόμιμον Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκλογὴν καθωρισμένα εἰσὶν ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων.

Οὕτω δή, ληφθείσης πληρεξουσιότητος καὶ παρὰ τῆς ἔξω Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, ὥστε τὴν ἐκλογὴν διεξαχθῆναι κατὰ τὰ νῦν τακτικῶς ἰσχύοντα ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου, συνήλθομεν τῇ 7ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐν τῇ τῶν Πατριαρχῶν λεγομένῃ Αἰθούσῃ, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, καὶ ἐπιλαβόμενοι τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, πρῶτον μὲν προέβημεν εἰς τὴν πρότασιν ὑποψηφίων καὶ ἐκ τῶν προταθέντων προσώπων κατηρτίσαμεν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ τακτικὸν τῶν τριῶν ὑποψηφίων δελτίον ἐκ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Νικαίας Βενιαμίν, Δέρκων Φωτίου καὶ Προύσης Νικοδήμου.

Κατελθόντες δ᾽ εἶτα κατὰ τὴν τάξιν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, εὐχὰς μὲν πρῶτον πρὸς τὸν Κύριον ἀνεπέμψαμεν ἐν κατανύξει ψυχῆς, τὴν ἄνωθεν ἐπικαλεσάμενοι ἀντίληψιν, εἶτα δέ, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνεδείξαμεν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας παμψηφεὶ τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προ-

βληθέντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Δέρκων Κύριον Φώτιον, ὃν καὶ Παναγιώτατον ἡμῶν Δεσπότην καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀνακηρύττομεν ἐν ὥραις αἰσίαις καὶ ἐλπίσι χρησταῖς ἡμῶν τε καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, δεόμενοι ἐκ βαθέων καρδίας, ὅπως ἡ ταῦτα πανσόφως οἰκονομήσασα φιλάγαθος τοῦ Ὑψίστου πρόνοια χαρίσηται ἡμῖν τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα σῶον, ὑγιᾶ, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀστεμφῶς ἐρηρεισμένον ἐπὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μέχρι τερμάτων μηκίστης ζωῆς, πρὸς εὔκλειαν μὲν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, δικαίαν δὲ χαρὰν συμπάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας καὶ πνευματικὴν ὠφέλειαν τοῦ χριστιανικοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἀρχιερατικὸν ἡμῶν τόδε Ὑπόμνημα κατέστρωται ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ἔνδειξιν διηνεκῆ καὶ παράστασιν μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐνεακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἐνάτῳ [,αϡκθ']
κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον [7], Ἐπινεμήσεως ΙΓ'.

† Ὁ Κυζίκου **Καλλίνικος** † Ὁ Νικαίας **Βενιαμὶν**
† Ὁ Χαλκηδόνος **Ἀγαθάγγελος** † Ὁ Δέρκων **Φώτιος**
† Ὁ Προύσης **Νικόδημος** † Ὁ Νεοκαισαρείας **Ἀμβρόσιος**
† Ὁ Πριγκηπονήσων **Θωμᾶς** † Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας **Γερμανὸς** ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Σεβ. ἁγίου Σταυρουπόλεως κ. Ἰωακείμ.
† Ὁ Σηλυβρίας **Εὐγένιος**
† Ὁ Ροδοπόλεως **Κύριλλος** † Ὁ Ἡλιουπόλεως **Γεννάδιος**
† Ὁ Ἴμβρου καὶ Τενέδου **Ἰάκωβος** † Ὁ Θεοδωρουπόλεως **Λεόντιος**
† Ὁ Χριστουπόλεως **Μελέτιος** † Ὁ Εἰρηνουπόλεως **Κωνσταντῖνος**
† Ὁ Λαοδικείας **Δωρόθεος** † Ὁ Μύρων **Πολύκαρπος**

Β'.

Τὸ Μέγα Μήνυμα
ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος Μ. Πρωτεκδίκου
κ. Γ. Παπαδοπούλου.

Ἡ ἱερὰ τῶν Ἐνδημούντων ἁγίων Ἀρχιερέων χορεία, ἐκλεξαμένη κοινῇ γνώμῃ καὶ ὁμοφώνῳ βουλῇ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, ἐπινεύσει θείᾳ, Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, προσκαλεῖ Αὐτὴν διὰ τοῦ ταπεινοῦ Αὐτῆς οἰκέτου ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν τοῦτον Θρόνον.

Ἀνάβηθι τοίνυν, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὰς βαθμίδας αὐτοῦ, καὶ κόσμησον αὐτόν, ὡς ἐκλέϊσαν καὶ ἐλάμπρυναν αὐτὸν οἱ προκάτοχοί Σου Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος, Γρηγόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος, ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης, Εὐφήμιος ὁ Πτωχοτρόφος, ὁ μέγας ἐπὶ σοφίᾳ φερώνυμός Σου Φώτιος ὁ πάνυ, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, Σαμουὴλ Χαντζερῆς ὁ ἀπὸ Δέρκων, Γερμανὸς ὁ ἀπὸ Δέρκων, καὶ ὁ λοιπὸς τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει εὐπρεπῶς πατριαρχευσάντων γεραρὸς θίασος, καὶ ὁδήγησον τὸν ἐμπεπιστευμένον Σοι ἄνωθεν Κλῆρον καὶ Λαὸν εἰς τὰς τρίβους τῆς κατ' ἄμφω σωτηρίας καὶ εἰς τὰς νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος. Γένοιτο, γένοιτο.

Γ'.

Πατριαρχικὴ ἀντιφώνησις εἰς τὸ ὡς ἄνω Μ. Μήνυμα.

Θεῖον ὄντως τὸ τῆς πνευματικῆς ταύτης γεραρὸν χρῆμα, ἀγγελικῆς ἰσχύος καὶ φύσεως δεόμενον, κατὰ τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν Μέγαν Χρυσόστομον, ἅτε δὴ πολλὴν συνεπάγον τὴν μέριμναν καὶ ἀνύστακτον τὴν προσοχήν. Καίτοι ἀποδειλιῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ μέγεθος, κατὰ λόγον ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, ὅμως συγκατατιθέμεθα οἷς εὐμενεῖ εὐδοκίᾳ τῆς Γαληνοτάτης Δημοκρατίας ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Ἀδελφότης κανονικῶς ἐνέκρινε περὶ ἡμῶν καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν ἐκλογήν, εἰς τὴν ἄφατον τοῦ Ὑψίστου φιλανθρωπίαν ἐνατενίζοντες, ἀφ' ἧς πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθύνεται καὶ πᾶν δυσχερὲς εἰς ὁδοὺς λείας μεταποιεῖται καὶ μεταβάλλεται.

Δ'.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Γέροντος ἁγ. Κυζίκου ἀπαγγελθέν.

Ἡ ποιμαντορικὴ αὕτη ῥάβδος, Παναγιώτατε Δέσποτα, συμβολίζει τὴν ῥάβδον δυνάμεως, ἥντινα ἐξαποστέλλει σοι ὁ Κύριος πρὸς ποιμαντορίαν τοῦ νέου Ἰσραήλ. Κράτησον αὐτὴν καὶ ἐρειδόμενος ἐπὶ ταύτης ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ ἐν ἀληθείᾳ καὶ πραότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐν μέσῳ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, δι' ὑπομονῆς τρέχων τὸν προκείμενόν Σοι ἀγῶνα, ἀφορῶν εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν καὶ στοιχῶν τοῖς ἴχνεσι τοῦ μεγάλου φερωνύμου προκατόχου Σου τοῦ ἀγήρω μνήμης ἱεροῦ Φωτίου.

Ε'.

Πατριαρχική ἀντιφώνησις εἰς τὸ ὡς ἄνω.

Εὐχαριστῶ καὶ εὔχομαι πληρῶσαι τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας.

ΣΤ'.

Ὁ προσαγορευτήριος τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Μελήτου.

«Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Τιμοθ. στ' 13—15).

Τὴν Ἀποστολικὴν ταύτην παραγγελίαν, Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὑπηχεῖ Σοι, εἶμαι βέβαιος, μυστηριώδης τις φωνὴ ἐκ τοῦ βάθους τῶν αἰώνων ἀνερχομένη, καθ' ἣν στιγμήν, Θεοῦ εὐδοκίᾳ, ἀναβαίνεις τὰς βαθμῖδας τοῦ Πανιέρου καὶ Περιβλέπτου τούτου Θρόνου. Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ καλέσαντός Σε ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην τῆς Ἐκκλησίας διακονίαν. Καὶ τὸ παράγγελμα τοῦτο, τὸ διαγγέλλον Σοι τὰς ὑποχρεώσεις τῆς μεγαλευθύνου ἐντολῆς, εἶμαι βέβαιος, ὅτι αἰσθάνεσαι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐπὶ τοσοῦτον κυριαρχοῦν τῆς πνευματικῆς Σου ὑποστάσεως, ὥστε νὰ μετουσιῶται ἐν τῇ ψυχῇ Σου εἰς ἔκφρασιν τῆς θελήσεώς Σου.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς θελήσεώς Σου πρὸς τὴν ἀνατιθεμένην Σοι ἀπὸ τοῦδε ἐντολήν, εἰς τὴν πρόθυμον καὶ ὁλόψυχον ὑποταγήν Σου εἰς τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ, ἧς πλεῖστα δείγματα ἔχει ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐκ τῆς παρελθούσης Χριστομιμήτου διακονίας Σου, ἔγκειται τὸ αἴτιον καὶ ἡ ἀξία τῆς τελεσθείσης πρὸ μικροῦ ἐπὶ Σοὶ Ἐκκλησιαστικῆς Πράξεως. Εἰς τοῦτο δέον νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ τὴν ἐξήγησιν τῆς μεγάλης καὶ ἀνεκφράστου χαρᾶς τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀπεκδυσαμένη ἤδη τὴν πένθιμον τῆς ὀρφανίας περιβολὴν καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιβεβλημένη, χαίρει καὶ ἀγάλλεται καὶ ἐν εὐχαριστίαις δοξολογεῖ τὸν Ὕψιστον, ὅτι ἐχαρίσατο Αὐτῇ τὸν ἄξιον τοῦ Θρόνου διάδοχον.

Ἀνάγεσαι, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐν ὥραις αἰσίαις, Θεοπνεύστῳ τῆς Ἐκκλησίας βουλεύματι καὶ εὐμενεῖ γνώμῃ τῆς Γαληνοτάτης ἡμῶν Δημοκρατίας, ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον καὶ Θεοδόξαστον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τὸ δυσανάβατον, ὅπερ ἐκλέϊσαν ἄνδρες ἁγιώτατοι, ἐπὶ πίστει καὶ σοφίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μεμαρτυρημένοι. Ἀνάγεσαι εἰς τὴν πρώτην τῆς Ἐκκλησίας σκοπιὰν εἰς τὸ Σινᾶ τῆς Ὀρθοδοξίας, διὰ νὰ ἴδῃς ἀποκαλυπτομένην τὴν ἀΐδιον καὶ ἀκήρατον δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὸν Γρηγόριον, τὸν Χρυσόστομον καὶ τὸν Φώτιον, τὸν Γεννάδιον, τὸν Σαμουὴλ ἐκδιηγουμένους τὴν ἱστορίαν Αὐτῆς, διὰ νὰ αἰσθανθῇς τοὺς παλμοὺς τῆς παγχριστιανικῆς ψυχῆς.

Ἐπίμοχθον τὸ ἔργον Σου, βαρεῖαι αἱ ὑποχρεώσεις Σου πρὸς τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν. Ἐν αὐτῇ διεφυλάχθη ἐπὶ αἰῶνας μακρούς, διὰ δεινῶν ἀγώνων καὶ παλαισμάτων, ἀλώβητος ἀπὸ τῆς λύμης τῆς αἱρετικῆς κακοδοξίας ἡ χριστιανικὴ πίστις. Ἐξ Αὐτῆς ἐξεπορεύθησαν οἱ θερμουργοὶ τοῦ Εὐαγγελίου διάκονοι, οἱ μεταλαμπαδεύσαν-

τες τὸ φῶς τῆς πίστεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ἔθνη καὶ λαούς, ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας τέως περιπατοῦντας. Δι' Αὐτῆς πρωτοστατούσης πάντοτε, ἀπεκρυσταλλώθη ἡ 'Ορθόδοξος διδασκαλία εἰς τὰ θεόπνευστα τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων ψηφίσματα. Παρ' Αὐτῆς ὡς Πρωτοθρόνου, ἱστορικῷ καὶ κανονικῷ δικαιώματι, ὡς Κέντρου «νεύσει θείᾳ ζωογονοῦντος καὶ συνέχοντος τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν 'Ορθοδοξίαν» κατὰ Θεολόγον Γρηγόριον, ἀναμένουσιν αἱ 'Ορθ. ἐπὶ μέρους 'Εκκλησίαι τὴν πρωτάβουλον ἐνέργειαν ἐν τῇ προσαρμογῇ τῆς 'Εκκλησίας πρὸς τὰς νέας ἑκάστοτε μορφὰς τῆς ζωῆς. Πρὸς Αὐτήν, τέλος, ἐν προσδοκίᾳ τῆς εὐκταίας ἑνώσεως, στρέφονται χριστιανικαὶ 'Εκκλησίαι, ἔξω μὲν κείμεναι τοῦ ὀρθοδόξου περιβόλου, τὴν ἐν Χριστῷ δὲ κοινωνίαν Αὐτῆς περὶ πολλοῦ ποιούμεναι. Ποία τιμὴ καὶ δόξα καὶ ποία ἀναγνώρισις ὑπερτέρα ταύτης; 'Αλλὰ καὶ ποῖον ἔργον βαρύτερον τοῦ 'Αξιώματος τούτου;

Παρὰ Σοῦ ὡς 'Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὁ εὐαγὴς κλῆρος Σου, τοῦ ὁποίου, ἀπὸ τῆς θέσεώς Σου ἐν τῇ περιφανεῖ Κοινότητι Σταυροδρομίου, εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐγνώρισας τὴν παραγνώρισιν καὶ τὰς ἀνάγκας, ἀναμένει διόρθωσιν τῶν κατ' αὐτόν· καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς διδασκαλίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν εἰς ἔργα ἀρετῆς. Παρὰ Σοῦ, ὡς Πρωθιεράρχου τῆς 'Εκκλησίας ταύτης προσδοκᾷ ἡ Ἱεραρχία τὴν προσήκουσαν ὀργάνωσιν καὶ διευθέτησιν τῶν κατ' αὐτὴν πραγμάτων. Παρὰ Σοῦ, ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ Προέδρου τῶν Προέδρων τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ 'Εκκλησιῶν, ἀπεκδέχεται ἡ ὀρθοδοξία ἐμφάνισιν ἐργασίας ἀνταξίας τοῦ ὕψους εἰς ὃ ἀνεβίβασε τὸν θρόνον Σου ἡ καθολικὴ τῶν Πανορθοδόξων συνείδησις.

Ὁ Θεὸς Σὲ ἐξελέξατο Ἄρχοντα καὶ Ἡγούμενον τῆς 'Εκκλησίας, εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ θελήματος Αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς Σὲ ἀπέστειλεν, ἵνα παρηγορήσῃς, ἵνα θεραπεύσῃς, ἵνα ἀνορθώσῃς. Ὁ Θεὸς Σὲ ἀνύψωσεν, ἵνα ἐμψυχώσῃς καὶ ἐνθαρρύνῃς εἰς ἔργα ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἵνα παιδαγωγήσῃς εἰς Χριστόν.

'Αλλὰ μὴ γένοιτο, ἐλάχιστος ἐγὼ ἐν Ἱεράρχαις, νὰ προδιαγράψω Σοι καὶ ὑπομνήσω τὸ Πατριαρχικόν Σου ἔργον. Γίνομαι μόνον ἀσθενὴς τὴν ἔκφρασιν διερμηνεὺς τῆς χαρᾶς τῆς 'Εκκλησίας, τῆς χαρᾶς τοῦ ποιμνίου Σου ἐπὶ τῇ ἀνυψώσει Σου εἰς τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκῶν Αὐτῆς καὶ τῶν πόθων καὶ τῆς προσδοκίας.

Τὴν δὲ πλήρωσιν τῆς προσδοκίας θεωροῦμεν οἱ πάντες ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν, καλῶς γνωρίζοντες, ὅτι ἱεροπρεπῶς καὶ ἀξίως τῆς κλήσεώς Σου ἐπορεύθης ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς Σου. Τὸν ἔπαινον τῆς διακονίας Σου ἐξήγγειλαν τῇ 'Εκκλησίᾳ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἡ Φιλιππούπολις, ἡ Κοζάνη, ἡ πολύτεκνος καὶ πλουσία εἰς ἔργα φιλογενοῦς εὐσεβείας Κοινότης Σταυροδρομίου, ἡ Γεραρὰ τῶν Δέρκων Μητρόπολις καὶ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος. Καὶ διηγήσαντο ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἐγκαρτέρησίν Σου, τὴν σοφὴν συναγωγήν Σου εἰς τὸ ποιμαντορικὸν ἔργον, τὸν ἔνθεον ζῆλον Σου, τὴν ἁγνὴν καὶ ἄφθονον φιλανθρωπίαν Σου, τὴν σώφρονα καὶ ἀνορθωτικὴν ποιμαντορίαν Σου, τὴν πολύτιμον συμβολήν Σου εἰς τὸ διοικητικὸν τῆς 'Εκκλησίας ἔργον.

Εἴσελθε λοιπόν, Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, εἰς τὸν αἰωνόβιον τοῦτον Οἶκον καὶ γενοῦ ὁ Πατριάρχης τῆς Παραδόσεως, ὁ Πατριάρχης τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἀναπλάσεως, ὁ Πατριάρχης τῆς προσδοκίας. Εἴσελθε εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τῆς 'Εκκλησίας καὶ ἐπιλαβοῦ στιβαρᾷ τῇ χειρὶ τῆς φυλάξεως τῆς παρακα-

ταθήκης. Εἶναι τιμιωτάτη ἡ παρακαταθήκη αὕτη, ἀνύστακτον ἀπαιτοῦσα τὴν προσοχὴν καὶ ἐνδελεχῆ τὴν φροντίδα τῆς φυλάξεως. Ἀλλὰ μὴ δειλιάσῃς, μηδὲ πτοηθῇς. Ἔχεις συμπαρέδρους ἐν τῇ διακονίᾳ Σου τὴν μακρὰν πεῖραν καὶ τὴν ἀρτίαν συγκρότησίν Σου ἐν τῇ κατὰ Θεὸν καὶ τῇ θύραθεν ἐπιστήμῃ καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀγάπην Σου. Συμπαρίσταταί Σοι πρόθυμος εἰς συναντίληψιν ἡ θεόλεκτος τῶν Ἱεραρχῶν χορεία. Ἔχεις ὑπήκοον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τὸν ἱερὸν κλῆρον. ἔχεις ἀγαπῶντά Σε τὸν εὐσεβῆ τοῦτον λαόν. Ἔχεις ἐπὶ πᾶσι σύνδρομον καὶ βοηθὸν τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἀποστείλαντός Σε Θεοῦ.

Αὐτῷ «τῷ δυναμένῳ φυλάξαι Σε ἄπταιστον καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης Αὐτοῦ ἄμωμον ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ Θεῷ Σωτῆρι ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δόξα, μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος, καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἅπαντας αἰῶνας. Ἀμήν».

Ζ'.

Ὁ ἐνθρονιστήριος λόγος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ
καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Συνέχει τὴν καρδίαν μου βαθυτάτη συγκίνησις καὶ παλμοὶ σφοδροὶ δονοῦσι τὴν ψυχήν μου καὶ ἀναστατοῦσι τὸ πνεῦμά μου δι' ὅσα τὴν στιγμὴν ταύτην ἐγένοντο· βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Θεοῦ περὶ τὴν ἐμὴν ταπεινότητα.

Τυγχάνει μοι ἀδύνατον νὰ ἐκφράσω τὰ αἰσθήματα, ἅπερ κατακλύζουσι τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν ψυχήν μου, πρὸς τὴν ἄπειρον τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν καὶ πρὸς τὴν εὐμένειαν τῶν Ἁγίων τῆς Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου μελῶν, τῶν μετὰ τηλικαύτης συγκινητικῆς δι' ἐμὲ συγκαταβάσεως καλεσάντων με διὰ τῆς ἐπιεικοῦς αὐτῶν ψήφου εἰς τὴν ἄνοδον καὶ οἰακοστρόφησιν τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνου, τοῦ ὑπάτου τούτου τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρου, χηρεύσαντος διὰ τῆς τελευτῆς τοῦ διὰ τὴν μακρὰν διακονίαν, τὴν σοφίαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν περικλεοῦς γενομένου ἀειμνήστου Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Β'.

Εἴη εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ τὰ πάντα κατὰ τὴν ἀπερινόητον Αὐτοῦ βουλὴν διέποντος καὶ διατιθεμένου Θεοῦ, Ὅστις γένοιτό μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ καὶ ἐπίκουρος εἰς ἣν καλοῦμαι ἀπὸ τοῦδε μεγάλην διακονίαν ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Ἐκφράζων τὰς ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχαριστίας μου τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἀρχιερέων χορείᾳ διὰ τὰ πρὸς τὸ ταπεινόν μου πρόσωπον αἰσθήματα αὐτῆς, διαβεβαιοῦμαι τὴν Ἱεραρχίαν καὶ τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ὅτι «ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι» ὑπὲρ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἧς καλοῦμαι σήμερον ὕπατος λειτουργὸς ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ κέντρῳ, ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ στιγμῇ τοῦ βίου μου ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης θὰ λησμονήσω τὴν ἐπιδειχθεῖσάν μοι εὐμένειαν καὶ τὰς ἀνατεθείσάς μοι καὶ ἀναλαμβανομένας ἱερὰς καὶ μεγάλας εὐθύνας καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης μία μόνον σκέψις, μία μόνον ἐπιθυμία, μία μόνον ἀπόφασις θὰ βασιλεύῃ ἐν

ἐμοί, ἡ σκέψις, ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ διακονήσω τῷ Ἁγιωτάτῳ καὶ Ἀποστολικῷ τούτῳ θρόνῳ κατὰ τρόπον ὑπηρετικὸν πάντοτε τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, ὥστε νὰ κατευθύνωνται τὰ πάντα ἐν αὐτῷ εἰς ζωήν, κλέος καὶ δόξαν.

Θὰ ἐπιδιώξω δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἀδελφικῆς καὶ ἐγκαρδίου συνεργασίας μετὰ τῆς Διοικούσης Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων διὰ τῆς καλῆς πάντοτε ὀργανώσεως πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, ὥστε ἡ μὲν ἐσωτερικὴ ζωὴ καὶ λειτουργία ἐν αὐτῷ δαψιλῶς νὰ τονῶται, ἡ δὲ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ παράστασις νὰ λαμπρύνηται καὶ τὸ σεπτὸν αὐτοῦ κῦρος νὰ αὔξῃ καὶ κραταιῶται.

Ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἱεροῦ κλήρου τοῦ ὅλου Θρόνου καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς ἀποτελούσης τὸ κέντρον τοῦ Θρόνου ἔσται τὸ ἀντικείμενον τῆς μεγίστης μερίμνης μου, ἡ δὲ διαρκὴς φροντίς μου περὶ τοῦ λαοῦ θὰ ᾖ πῶς ἐν αὐτῷ νὰ βλαστάνῃ «τὸ θαλερὸν καὶ καλλίκαρπον φυτὸν τῆς ψυχικῆς γαλήνης» καὶ πῶς νὰ καταυγάζῃ αὐτὸν τὸ «φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης».

Τὰ ὑψηλὰ τοῦ Θρόνου προεδρικὰ καθήκοντα ἐπιτελῶν ἐν συμπνοίᾳ πάντοτε μετὰ τῆς τοῦ Θρόνου Ἱεραρχίας καὶ ἐν στενῇ ἐπαφῇ μετὰ πασῶν τῶν Ἁγιωτάτων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, θέλω προσπαθήσῃ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα, ἅπερ ἀπασχολοῦσι τὴν ὅλην Ἁγίαν ἡμῶν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, νὰ κατευθύνω ταῦτα, οὕτως ὥστε νὰ λάβωσι τὴν προσήκουσαν λύσιν καὶ τοιαύτην τινὰ κατεύθυνσιν, ὥστε οἱ ἀμοιβαῖοι δεσμοὶ τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἀγάπης νὰ ὦσιν ὡς οἷόν τε πάντοτε ἐμφανέστεροι καὶ ἐν πᾶσι νὰ ἐκφαίνηται καὶ τεκμηριῶται ἡ συνέχουσα τὸ ὅλον ἁρμονικὴ σχέσις καὶ συνάφεια.

Τέλος, ἵνα μὴ παρατείνω περαιτέρω ἐν ταῖς ἐπὶ μέρους τὸν λόγον ὑπὸ τὴν βαθεῖαν ἥτις συνέχει με νῦν συγκίνησιν, ἀπευθύνω ἀπὸ τοῦ πανσέπτου τούτου Θρόνου τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, τοῦ μεγάλου τῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχου καὶ Διδασκάλου, οὗτινος εὐδοκίᾳ ἀφάτῳ τοῦ Παναγάθου Θεοῦ μέλλω ἀπὸ τῆς σήμερον ἵνα ἀποτελέσω ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ τούτῳ Θρόνῳ τὸν πρῶτον ὁμώνυμον διάδοχον—Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἀξιώσαί με ἵνα τοῦ μεγάλου τούτου ὀνόματος φανῶ ἔστω καὶ ἐν ὀλίγοις ἄξιος—ἀπευθύνω, λέγω, ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν πρὸς σύμπασαν τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου καὶ πρὸς τοὺς Ἁγιωτάτους Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν ἀδελφῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τὰς εὐμενεῖς πάντων εὐχὰς εἰς τὸ ἱκανῶσαί με τὸν Κύριον ἐν τῇ μεγάλῃ διακονίᾳ ἐπικαλούμενος.

Οὕτω δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον καταπαύων, ὡς τελευταίαν αὐτοῦ ὀφειλετικὴν κατακλεῖδα προστίθημι τὴν προτροπήν, ὅπως πάντες εὐχηθῶμεν καὶ εὐχώμεθα πάντοτε ὑπὲρ τῆς ὑγιείας καὶ εὐκλείας τοῦ τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος ἐπιτελέσαντος καὶ ἐπιτελοῦντος ρηξικελεύθου καὶ μεγάλου Προέδρου τῆς Τουρκικῆς ἡμῶν Δημοκρατίας Ἐξοχωτάτου καὶ Γαληνοτάτου Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶ καὶ ὑπὲρ τῆς σεβαστῆς Δημοκρατικῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἥτινι ὁ Κύριος ἐπιδαψιλεύοι πάντοτε πᾶσαν εὐόδωσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ ὑψηλαῖς αὐτῆς προσπαθείαις. Γένοιτο!

Η'.

Τὰ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τηλεγραφήματα.

Φανάριον, 7/10/29.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶν

Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Πατριάρχου Κ/πόλεως καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πνευματικῶν μου καθηκόντων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει, ἓν τῶν ὑψηλῶν μου καθηκόντων λογίζομαι νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, τὸν ὑψηλὸν θεμελιωτὴν καὶ περινούστατον Ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατίας καὶ εὔχομαι ὑπὲρ τῆς ὑγείας, εὐδαιμονίας καὶ κραταιώσεως τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἔργοις καὶ πόθοις Αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ δόξης τῆς τετιμημένης ἡμῶν Πατρίδος.

Ὁ Πατριάρχης Κ/πόλεως ***Φώτιος.***

Φανάριον, 7/10/29. ✠

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ἰσμὲτ Πασᾶν

Ἄγκυραν.

Ἀναλαβὼν σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Ἐνδόξου Τουρκικῆς Δημοκρατίας τὰ πνευματικά μου καθήκοντα εὔχομαι ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος καὶ ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Δημοκρατικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως.

Ὁ Πατριάρχης Κ/πόλεως ***Φώτιος.***

✠

Φανάριον, 7/10/29.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Νομάρχην Κ/πόλεως

Ὁμοφώνῳ ψήφῳ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν ἀνατεθέντων μοι τῶν καθηκόντων τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Κων/πόλεως, πέποιθα ὅτι ἡ Δημοκρατικὴ ἡμῶν Κυβέρνησις δὲν θὰ μοὶ ἀρνηθῇ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς συναντίληψιν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν πνευματικῶν μου καθηκόντων, ὁσάκις ἤθελε δεήσει, καὶ εὔχομαι ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Πατριάρχης Κ/πόλεως ***Φώτιος.***

Φανάριον, 7/10/29. ✠

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Νομάρχην Κ/πόλεως

Ἀγγέλλομεν μετ' εὐγνωμοσύνης, ὅτι συμφώνως τῇ γενομένῃ τὴν 5 τρέχοντος γραπτῇ εἰδοποιήσει διεξαχθείσης ἐν πλήρει τάξει πατριαρχικῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν, ἀνεδείχθη Πατριάρχης Κ/πόλεως ὁ Μητροπολίτης Δέρκων Φώτιος.

Ὁ Προεδρεύων, Κυζίκου ***Καλλίνικος.***

✠

Φανάριον, 7/10/29.

Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Μελέτιον

Ἀλεξάνδρειαν.

Ἀπείρῳ Θεοῦ συγκαταβάσει ἐκλεγέντες σήμερον κανονικῶς ἀνελάβομεν διακυβέρνησιν Ἁγιωτάτου Οἰκουμ. Θρόνου. Ἀπευθύνομεν ἐξ αὐτοῦ πρῶτον ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. Κύριος εὐχαῖς ἀγάπης ὑμῶν ἀξιῶσαι ἡμᾶς ἐπιτελέσαι δοκίμως ἡμέτερα ἱερὰ καθήκοντα. [1]

Πατριάρχης **Φώτιος.**

✠

Φανάριον, 8/10/29.

Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας κ. Κόσμο Λάγκ

Λονδῖνον.

Θελήματι Θεοῦ ἀνελθόντες Ἁγιώτατον Οἰκουμ. Θρόνον, ἀπευθύνομεν ἐκ τούτου ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. [2]

Πατριάρχης **Φώτιος.**

Καρυαί, ✠

Ἅγιον Ὄρος

Πατριάρχης ἐξελέγη παμψηφεὶ Δέρκων Φώτιος. [3]

Ἀρχιγραμματεὺς **Μάξιμος.**

✠

Ἄγκυρα, 10/10/29.

Παναγιώτατον Πατριάρχην κ. **Φώτιον**

Φανάριον, Κ/πολιν.

Συγχαίρω ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἐκλογῇ καὶ εὔχομαι ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας ὑμῶν.

Πρωθυπουργὸς **Ἰσμέτ.**

✠

Ἀλεξάνδρεια, 8/10/29.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον, Κ/πολιν.

Ἔμπλεοι χαρᾶς ἀπὸ Εὐαγγελίων ἐκλογῆς ὑμῶν συγχαίρομεν ὁλοκαρδίως Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ Κ/πόλεως κληρωσαμένῃ Ποιμένα, ὃς ἔπρεπεν αὐτῇ. Ὑποστηρίζοι Κύριος Ὑμετέραν φίλην Παναγιότητα βραχίονι ὑψηλῷ.

Πατριάρχης **Μελέτιος.**

✠

---

[1] Τὸ αὐτὸ ἐστάλη τοῖς Μακαρ. προκαθημένοις τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Σερβίας, Ρουμανίας, Πολωνίας, Κύπρου καὶ Ἑλλάδος καὶ καταλλήλως τοῖς ἐν Ρωσσίᾳ ἐκκλ. κύκλοις καὶ τῷ καθολικῷ Ἰβηρίας.

[2] Ὅμοιον ἐστάλη τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Οὐψάλης καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ τῶν ἐν Ἐλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν Ἀδόλφῳ Κιοῦρι.

[3] Ὅμοιον ἐστάλη τοῖς Πατριαρχικοῖς Ἀποκρισαρίοις Ἀμερικῆς, Τραπεζοῦντος (Ἀθῆναι), Θυατείρων (Λονδῖνον), Τραχείας (Βαρσοβία), ἀρχιμ. Βασιλείῳ (Μόσχα) καὶ ἀρχιμ. Τιμοθέῳ (Βουκουρέστιον).

Ἀθῆναι, 7/10/29.

Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον, Κων/πολιν.

Συγχαίροντες θερμῶς εὐχόμεθα εὐκλεᾶ Πατριαρχείαν.

Πατριάρχης **Κωνσταντῖνος.**

✠

Ἱερουσαλήμ, 8/10 29.

Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον, Κων/πολιν.

Ἀπευθύνοντες ἐγκάρδια ἐπ' ἐκλογῇ συγχαρητήρια, δεόμεθα Ὑψίστῳ ἐνίσχυσιν εἰς πλήρωσιν διακονίας ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης **Δαμιανός.**

✠

Βουκουρέστιον, Βασιλικὸν Ἀνάκτορον, 8/10 29.

Παναγ. Οἰκουμ. Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον Κων/πολιν.

Μετὰ ζωηρᾶς χαρᾶς καὶ ἀδελφικῆς στοργῆς χαιρετίζω τὴν ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ εὔχομαι Αὐτῇ εὐδαιμονίαν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυνάμου ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ βαρέος Αὐτῆς ἔργου.

Μύρων, Πατριάρχης Ρουμανίας.

Ἀθῆναι, 8/10/29.

✠

Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον, Κων/πολιν.

Βαθυτάτῃ συγκινήσει χαιρετίζοντες Ὑμετέραν Θεοπρόβλητον Παναγιότητα, εὐχόμεθα εἰρήνην, ἔνδοξον Πατριαρχείαν.

Ἀρχιεπίσκοπος **Χρυσόστομος.**

✠

Βαρσοβία, 10/10/29.

Παναγιώτατον Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον.

Συγχαίρω ἐπὶ ἐκλογῇ. Εἴθε ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ὑμετέραν Θ. Παναγιότητα ἐν σοφίᾳ καὶ μακροημερεύσει ὥστε νὰ κατευθύνῃ Αὕτη τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ὃν τρόπον οἱ Ἁγιώτατοι μεγάλοι προκάτοχοι Αὐτῆς Φώτιος Ἰωακείμ, Βασίλειος.

Μητροπολίτης **Διονύσιος.**

Ἐκκλησία Ἀντιοχείας ✠

Δαμασκός, 8/10/29.

Παναγιώτατον Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον

Ἐγκαρδίως συγχαίροντες, εὐχόμεθα ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ πᾶν ἀγαθόν.

Τοποτηρητὴς Λαοδικείας **Ἀρσένιος.**

✠

Λευκωσία, 12/10/29.

Οἰκουμ. Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον.

'Εγκαρδίως συγχαίροντες ἀναρρήσει Οἰκουμενικὸν Θρόνον, θερμὸν ἀποδίδομεν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, δεόμενοι 'Υψίστου ἐνισχύσῃ 'Υμετέραν Παναγιότητα εὐδόκιμον ἐκτέλεσιν Πατριαρχικῶν καθηκόντων.

Κύπρου **Κύριλλος.**

Βελιγράδιον, 11/10/29. ✠

Οἰκουμ. Πατριάρχην Φώτιον

Κων/πολιν.

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ βαθείας πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστίας ἐδεξάμεθα τὸ ἄγγελμα, ὅτι τὸ τοῦ Κυρίου ἔλεος ἀνήγαγε τὸ 'Υμέτερον πρόσωπον εἰς τὸν 'Αγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Διαβεβαιούμεθα 'Υμᾶς περὶ τῆς ἡμετέρας ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τῆς προθυμίας πρὸς πανζηλωτὴν συνεργασίαν ἐπὶ τῷ γενικῷ ἀγαθῷ τῆς 'Αγίας 'Ορθοδοξίας.

Πατριάρχης Σερβίας ***Δημήτριος.***

Κάϊρον, 8/10/29. ✠

Οἰκουμ. Πατριάρχην Φώτιον

Φανάριον, Κων/πολιν.

Συγχαίροντες μετὰ πάσης 'Αδελφότητος 'Υμετέρᾳ Παναγιότητι ἀναρρήσει Αὐτῆς Οἰκουμενικὸν Θρόνον, εὐχόμεθα πολλὰ Αὐτῆς τὰ ἔτη ἐπ' ἀγαθῷ 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας.

'Αρχιεπ. Σιναίου ***Πορφύριος.***

Θ'.

'Αριθμ. { Πρωτ. 1606 / Διεκπ. 1014 }

'Η 'Εγκύκλιος τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου.

Θεοφιλέστατοι καὶ 'Οσιώτατοι Προϊστάμενοι τῶν ἱερῶν 'Εκκλησιῶν τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον Δευτέραν, περὶ ὥραν 10,30, διὰ κανονικῆς ψηφοφορίας ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, κανονικὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Αὐθέντης ἡμῶν καὶ Δεσπότης ἀνεδείχθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Ἅγιος Δέρκων Κύριος Κύριος ΦΩΤΙΟΣ.

Τὴν αἰσίαν ταύτην ἐκλογὴν ἀσμένως ἐξαγγέλλοντες πᾶσιν ὑμῖν, ἐντελλόμεθα, ὅπως, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς μνημονεύητε τοῦ Σεπτοῦ ὀνόματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου ΦΩΤΙΟΥ.

Εἴητε δ' ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

'Εν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 7 'Οκτωβρίου 1929.

† 'Ο Μέγας Πρωτοσύγκελλος ***Γερμανός.***

Ι'.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις.

Ἀριθμ. { Πρωτ. 1611 / Διεκπ. 1017 }

† ΦΩΤΙΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότατοι ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐνοριῶν τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Καταστένου, καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ κληθέντες καὶ ἀναλαβόντες τὴν ἀνωτάτην διακυβέρνησιν τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἀπευθύνομεν ἐν ἀγάπῃ διὰ τῆς ἡμετέρας τῆσδε Πατριαρχικῆς Ἀποδείξεως τὸν πρῶτον τοῦτον ποιμαντορικὸν ἡμῶν εὐχετικὸν ἀσπασμὸν πρὸς ὑμᾶς, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, τοὺς τὸ τίμιον ἀποτελοῦντας πλήρωμα τῆς ἡμετέρας Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τῆς προτέρας ἡμῶν ἐν περιφανεῖ Κοινότητι τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως διακονίας σχόντες τὴν εὐκαιρίαν, ἵνα ἐκ τοῦ ἐγγὺς ἐκτιμήσωμεν τὴν εὐσεβῆ γνώμην καὶ διάθεσιν τοῦ ἐνταῦθα φιλοχρίστου πληρώματος, ἰδίαν αἰσθανόμεθα μυχίαν εὐχαρίστησιν ἐπαναλαμβάνοντες νῦν ἀπὸ τῆς ὑπάτης ταύτης βαθμίδος τῆς διοικήσεως τὸν μεθ' ὑμῶν ἄμεσον δεσμὸν καὶ μέλλοντες, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, ἵνα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ἐργασθῶμεν ποιμαντορικῶς ὑπὲρ ὑμῶν.

Καὶ αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν τῆς πάσῃ σπουδῇ ἐργασίας καὶ καταναλώσεως τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ὠφελείας ὑμῶν, οὐ μόνον διὰ τὸ τῆς ποιμαντορίας καθῆκον καὶ κατὰ τὴν κινοῦσαν ἡμᾶς ἐνδόμυχον προαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πολὺ τῆς ἀγάπης ὑμῶν, ἥτις οὕτω δαψιλῶς ἐγένετο ἔκδηλος πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὰ ἄρτι, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, τελεσθέντα περὶ ἡμᾶς, καὶ ἥτις μεγάλως ὡσαύτως, μετὰ τὴν πρὸς Θεὸν ἐλπίδα, ἐνίσχυσε καὶ ἐνισχύει ἡμᾶς ἐν τῇ ανα-

λήψει καὶ ἐπιτελέσει τῆς τιμίας ἀλλὰ καὶ βαρείας ὑπάτης διακονίας, τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν.

Ὁ Κύριος κρατύνοι καὶ περισσεύοι, ἀγαπητοί, τὴν ἐγκάρδιον ἀμοιβαίαν ἀγάπην ἡμῶν, εἰς εὐόδωσιν καὶ προκοπὴν τοῦ κοινοῦ ἔργου τῆς καλῆς ἐν πᾶσι συγκροτήσεως καὶ προκοπῆς πάντων τῶν τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς.

Σὺν τῇ εὐχῇ δὲ ἡμῶν ταύτῃ καὶ πρώτῃ εὐλογίᾳ καὶ λόγους τινὰς προτροπῆς πατρικῆς πρὸς ὑμᾶς ἀπευθύνοντες, συνιστῶμεν ὅπως ἐν πρώτοις πάντες τηρῆτε ἀπαρασφαλῶς, ὡς πάντοτε, τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, σπουδάζητε δὲ ἅμα ὅπως καὶ ἐν τῇ ἔξω ὑμῶν ἀναστροφῇ περιπατῆτε ἀξίως τῆς κλήσεως ὑμῶν, φιλοῦντες καὶ ἀσκοῦντες «ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος» (Φιλιπ. 4, 8).

Ἐπὶ μέρους δὲ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ κλήρου ἔστε πάντοτε προσέχοντες ἑαυτοῖς ὑπερεκπερισσοῦ, ἵνα ἀνελλιπῶς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἱερῶν ὑμῶν καθηκόντων καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις τηρῆτε καὶ φυλάττητε, ἦτε δὲ ἅμα καὶ ἐν τῷ κατ᾿ ἰδίαν βίῳ ἄσπιλοι ἐν πᾶσι καὶ ἀδιάβλητοι, περὶ πάντα ἑαυτοὺς τύπον καλῶν ἔργων παρεχόμενοι κατὰ τὸν Ἀπόστολον. Μηδεὶς ὑμῶν λησμονείτω ὅτι ὁ ἱερεύς ἐστιν ὁ μέγας διδάσκαλος καὶ ποδηγέτης τῆς ἠθικῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας καὶ τὸ ἅλας αὐτῆς καὶ ὅτι τὸ ἔργον τῆς πτερώσεως τῆς ψυχῆς τῶν πιστῶν πρὸς τὰ ἅγια καὶ τὰ ὑψηλὰ κατορθοῦται πρώτιστα διὰ τοῦ ἁγίου βίου καὶ τοῦ ἁγίου παραδείγματος τῶν τεταγμένων πνευματικῶν παιδαγωγῶν.

Οἱ δὲ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐναμίλλως φιλοτιμεῖσθε διέπειν τὰ τοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐργασιῶν ὑμῶν ἐν πάσῃ εὐκοσμίᾳ καὶ ἀρετῇ, δεικνύμενοι φίλεργοι, ἐγκρατεῖς, εὐθεῖς καὶ τίμιοι, ὡς πάντοτε, τὴν εὐκοσμίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐν τῇ συμπεριφορᾷ ὑμῶν πρός τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ σύνοικα ἔθνη φυλάττοντες, περὶ τῆς ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῶν τέκνων ὑμῶν φροντίζοντες, πρὸς τὴν εὔτακτόν τε καὶ λυσιτελῆ τῶν ἐνοριακῶν ὑμῶν πραγμάτων διεξαγωγὴν καὶ παντὸς ἀπὸ τῆς ἀμέσου ὑμῶν φροντίδος ἐξαρτωμένου κοινοῦ καθιδρύματος τὴν καλὴν καὶ καρποφόρον λειτουργίαν προθύμως συναντιλαμ-

βανόμενοι καὶ συντρέχοντες καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν ὀφειλομένην πάντοτε ἐν ἀφοσιώσει ἐνδεικνύμενοι οἱ πάντες εὐλάβειαν καὶ εὐπείθειαν πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τῆς Πατρίδος, ᾗτινι Κύριος ὁ δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ ἐπιδαψιλεύοι πάντοτε πλούσια τὰ ἀγαθά.

Ταῦτα νῦν ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ μεθ' ὑμῶν πνευματικῇ ἐπικοινωνίᾳ πατρικῶς προτρεπόμενοι καὶ τὸ καθῆκον τοῦ μνημονεύειν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς μυσταγωγίαις καὶ τελεταῖς κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν τοῖς λειτουργοῦσιν ὑπομιμνήσκοντες, ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὖθις πάντας ὁλοψύχως εὐλογοῦντες καὶ εὐχόμενοι, αἰτούμεθα πᾶν ἀγαθὸν σωτηριῶδες παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος ΙΓ'.

† Ὁ ***Κωνσταντινουπόλεως*** ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

ΙΑ'.

Προσφώνησις τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου ἐπὶ τῇ παρουσιάσει τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὑπάλληλοι τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ὧν ταπεινῶς ἡγοῦμαι, βαθύτατα συγκεκινημένοι προσέρχονται κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην στιγμὴν πρὸ τῆς Σῆς σεπτῆς Κορυφῆς καὶ ὑποβάλλοντες εὐλαβῶς τὰ ταπεινὰ αὐτῶν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἀνυψώσει Σου ἐπὶ τοῦ πανιέρου τῶν Γρηγορίων, Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων Θρόνου διατρανοῦσι τὴν ἄκραν αὐτῶν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν ἄπειρον αὐτῶν σεβασμὸν πρὸς Σὲ τὸν νέον αὐτῶν ἡγούμενον καὶ πατέρα, πρὸς Σέ, ὃν ἐγνώρισαν περίνουν Μητροπολίτην, συνετὸν Πατριαρχῶν σύμβουλον, ἐμβριθῆ Συνοδικὸν καὶ παρηκολούθησαν χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῆς πεπνυμένης Σου κατευθύνσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, ὃν ἐγνώρισαν προσέτι καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἱερότητος τῶν αἰσθημάτων Σου, τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας Σου καὶ τοῦ στερεμνίου χαρακτῆρος Σου καὶ ἡ ἀγαλλίασις αὐτῶν σήμερον τιθεμένων ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ καθοδηγίαν τῆς Ἱερᾶς Σου κορυφῆς εἶναι ἀπόρροια τῶν μυχιαιτέρων αἰσθημάτων αὐτῶν καὶ ἀσπαζόμενοι σήμερον τὴν τιμίαν χεῖρά Σου, ἐξ ἧς ἀπεκδέχονται εὐλογίαν καὶ πατρικὴν ἐπίρρωσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, δέονται τοῦ Ὑψίστου ὁλοψύχως, ὅπως ἡ πατριαρχεία Σου ᾖ μακρά, ὅσον

καὶ ἡ ζωή Σου, καὶ τετιμημένη ὅσον καὶ ὁ ἱερὸς θρόνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ κοινὴ συνείδησις Σὲ ἀνύψωσεν.

ΙΒ'.

Πατριαρχικὴ ἀπάντησις.

Τέκνα ἡμῶν ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ,

Εὐχαριστοῦμεν πᾶσιν ὑμῖν θερμῶς καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας διὰ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐλαβείας καὶ ἀγάπης ἡμῶν πρὸς τὸ ἡμέτερον πρόσωπον.

Γνωρίζοντες πάντας ὑμᾶς προσωπικῶς, ἀπὸ ἐτῶν δὲ παρακολουθοῦντες τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ὑμῶν εἰς τὸ καθῆκον, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι καὶ κατὰ τὴν Πατριαρχείαν ἡμῶν θὰ εἶσθε οἱ καλοὶ ἡμῶν συνεργάται εἰς τὰ μεγάλα καὶ ἱερὰ καθήκοντα ἡμῶν, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσητε ὅτι ἡ ὑπηρεσία ὑμῶν εἶνε ἐξαιρετικῶς λεπτὴ καὶ ἐξαιρετικῶς τιμητική, ἐφ' ὅσον ἔχετε τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετῆτε ἐν τῷ ἱερῷ καὶ σεπτῷ τούτῳ Κέντρῳ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Διαβεβαιοῦντες ὑμᾶς περὶ τῶν πατρικωτάτων ἡμῶν διαθέσεων πρὸς πάντας, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον ὑμῶν τὴν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν καὶ ἐνίσχυσιν.

ΙΓ'.

Προσφώνησις τοῦ Ἐπισκόπου Μελήτου ἐπὶ τῇ παρουσιάσει τοῦ ἱ. κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐν χαρᾷ καὶ τιμῇ πολλῇ προσέρχεταί Σοι, Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὁ ἱερὸς κλῆρος τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Σου, οὗτινος ταπεινῶς ἡγοῦμαι, ὑποβάλλων ἐν βαθυτάτῳ σεβασμῷ τὰ ταπεινὰ αὐτοῦ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀνυψώσει Σου εἰς τὸν Ἁγιώτατον καὶ Θεοδόξαστον Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Ἔχει δὲ βαθεῖαν τὴν συναίσθησιν ὁ ἱ. κλῆρος Σου ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς ἐνώπιόν τῆς Σῆς Σεπτῆς Κορυφῆς ἐπισήμου ἐμφανίσεως, δὲν τελεῖ ἁπλῶς καθῆκον τυπικόν, ἀλλ' ἐπικοινωνίαν βαθυτέρας σημασίας. Ἔρχεται πρὸς Σὲ τὸν Δεσπότην καὶ Πατέρα του πρὸ παντὸς διὰ νὰ ἀντλήσῃ ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς καὶ Πατριαρχικῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας Σου, ἀρετὴν ἐκ τῆς ἀποστολικῆς ζωῆς Σου, διδάγματα ἐκ τῆς βαθείας πείρας καὶ τῆς σοφίας Σου, ζῆλον ἐκ τῆς ἀγάπης Σου, ἐγκαρτέρησιν ἐκ τῆς αὐταπαρνήσεώς Σου, δύναμιν ἐκ τοῦ κύρους Σου, στοιχεῖα καὶ ἐφόδια ἀπαραίτητα διὰ τὸ Ἀποστολικὸν αὐτοῦ ἔργον.

Πράττει δὲ τοῦτο τοσούτῳ μᾶλλον εὐχαρίστως, ὅσῳ ἔχει τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ ἐπ' αἰσίοις ἀρξαμένη καὶ μετὰ τοσούτων ἐλπίδων πανταχόθεν χαιρετιζομένη Πατριαρχεία Σου, θὰ ἀποτελέσῃ καὶ διὰ τὸν ἱερὸν κλῆρον τὴν ἀφετηρίαν τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀνορθώσεως καὶ ἐνισχύσεως αὐτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ μὲν ἱερεὺς ἀπὸ ἁπλοῦ τελεσιουργοῦ τῶν ἁγίων μυστηρίων, νὰ ἀποβῇ, ὡς ἀλλαχοῦ, ἰσχυρὸς κοινωνικὸς παράγων καὶ δύναμις ἠθικὴ ἐν ταῖς χερσὶ τῆς Ἐκκλησίας, δύναμις φωτίζουσα καὶ

ἀναπλάττουσα καὶ ἁγιάζουσα τὸν κόσμον, ὁ δὲ ναὸς ἀποβῇ τόπος ἀναπαύσεως καὶ ἐξαγνισμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐν μέσῳ τῆς κοινωνικῆς τύρβης καὶ ἀνησυχίας.

Τοιαύτην Π. Θ. Π. Δ. εὔχεται καὶ ποθεῖ καὶ ἐλπίζει ὁ ἱ. κλῆρος Σου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἁγίαν διακονίαν Σου καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ὑποβάλλων τὴν ἔκφρασιν τοῦ βαθυτάτου αὐτοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ Σεπτὸν πρόσωπόν Σου, θερμὴν ἀναπέμπει δέησιν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα καὶ Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, ὑπὲρ μακρᾶς καὶ ἰσοβίου καὶ πανευτυχοῦς Πατριαρχείας Σου.

ΙΔ΄.

Πατριαρχικὴ ἀπάντησις.

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ συγχαρητήρια ὑμῶν, τὰ ὁποῖα τόσον θερμῶς καὶ εὐλαβῶς ἐξεφράσατε διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῖν 'Επισκόπου Μιλήτου. Τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸ ἄτομον ἡμῶν τὰ γνωρίζομεν ἀπὸ πολλοῦ καὶ διὰ τοῦτο τὰ δεχόμεθα ὡς δέχεται ὁ πατὴρ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν τέκνων του μὲ χαρὰν πολλὴν καὶ εὐχαρίστησιν. Δραττόμεθα λοιπὸν τῆς εὐκαιρίας τῆς πρώτης ἡμῶν ταύτης ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας, ἐφ' ὅσον ἀρχίζει μία νέα Πατριαρχεία καὶ συνεπῶς μία νέα ζωὴ δι' ἕνα ἕκαστον, νὰ κάμωμεν ὑμῖν μερικὰς ὑποδείξεις καὶ συστάσεις, ὥστε αἱ υἱϊκαὶ ὑμῶν σχέσεις πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ πατρικὰ ἡμῶν αἰσθήματα πρὸς ὑμᾶς καὶ ἡ δρᾶσις ὑμῶν νὰ ἐνισχύωνται καὶ αὐξάνωνται καθ' ἡμέραν πρὸς χαρὰν ἡμῶν, ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ καὶ δόξαν τῆς 'Εκκλησίας.

Μὴ λησμονῆτε, τέκνα ἀγαπητά, ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα τῆς ἠθικῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ ὑπόστασις αὐτῆς, διότι αὐτὸς εἶναι τὸ ἅλας της. Τὸ ἔργον τοῦ ἱερέως εἶναι ἔργον ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πτερώσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ χριστιανοῦ, ὥστε αὐτὴ διαρκῶς νὰ εὑρίσκηται ὑψηλὰ καὶ μακρὰν τῶν γηίνων πραγμάτων καὶ τῶν γηίνων ἐπιρροῶν. Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι, ὅπως φαίνεται, ἀδύνατον, διότι ὁ Θεὸς ὡς Πατὴρ οὐδὲν ἀδύνατον ζητεῖ παρὰ τῶν τέκνων του. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς πτερώσεως τῶν χριστιανῶν κατορθοῦται διὰ τοῦ ἁγίου βίου καὶ τοῦ ἁγίου παραδείγματος. 'Ιερεὺς μὲ βίον ἅγιον καὶ μὲ παράδειγμα ἅγιον δύναται νὰ ἀγγελοποιήσῃ τὴν κοινωνίαν. 'Η ἐγκράτεια, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἀγάπη, ἡ εὐγένεια, ἡ ἀγαθωσύνη, ἡ λεπτότης, ἡ φιλανθρωπία εἶναι μέσα μὲ τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ γονατίσῃ οἱανδήποτε ἁμαρτίαν καὶ νὰ ζωοποιήσῃ οἱονδήποτε ἠθικῶς νοσοῦντα. Τὴν ἀγάπην του ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἐφαρμόζων ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς συνεφημερίους του, τοὺς συλλειτουργούς του. Ἕκαστος ἱερεὺς ὀφείλει νὰ τρέφῃ ἀληθινὴν ἀγάπην πρὸς τὸν συλλειτουργόν του. Νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν καλήν του φήμην, διὰ τὸ καλόν του ὄνομα. Πάντοτε νὰ εἶναι λεπτὸς καὶ εὐγενὴς ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον, νὰ ἀναπληροῖ τὰ κενὰ καὶ νὰ προκαλῇ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς ἐνορίας καὶ τῆς κοινωνίας πρὸς τὸν ἀδελφόν του καὶ συλλειτουργόν του. 'Η κοινωνία ἑνὶ λόγῳ νὰ παιδαγωγῆται μὲ τὴν ἁρμονίαν, ἡ ὁποία βασιλεύει ἐν τῷ ναῷ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, μεταξὺ τῶν ἱερέων καὶ τοῦ προσωπικοῦ. Αἱ σχέσεις του πρὸς τὴν 'Ενορίαν δέον πάντοτε νὰ ὦσι σχέσεις πατρὸς πρὸς υἱούς, διότι ὁ

ἱερεὺς εἶνε ὁ πατὴρ ὅλης τῆς κοινωνίας. Οὐδεὶς ποτὲ νὰ μεσάζῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἱερέων, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ τηρηθῇ τὸ κῦρος αὐτῶν.

Μὲ τὴν ἐν τῷ ναῷ συνεργασίαν καὶ τὸν ἀλληλοσεβασμὸν οἱ ἱερεῖς καθίστανται σεβαστοὶ καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης καρποφόροι καὶ δημιουργοί. Ἡ κοινωνία διψᾷ καὶ ὀνειρεύεται τὸν καλὸν ἱερέα. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι καθ' ὅλην τὴν Πατριαρχείαν ἡμῶν οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν θὰ παράσχῃ ἡμῖν ἄλλην ἀφορμὴν ἐκτὸς τοῦ ἐπαίνου, τῆς εὐλογίας καὶ τῆς προστασίας. Ἡμεῖς διὰ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου ἡμῶν, διὰ τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν, διὰ τῶν προϊσταμένων θὰ ἀγρυπνῶμεν καὶ θὰ παρακολουθῶμεν τὸν βίον ὑμῶν καὶ τὸ ἔργον ὑμῶν. Τὸ Πατριαρχεῖον θὰ ἔχῃ ἀναπεπταμένας τὰς θύρας του εἰς ἑκάστην αἴτησιν ὑμῶν. Ἡμεῖς προσωπικῶς θὰ βλέπωμεν ὑμᾶς τακτικὰ καὶ θὰ δεχώμεθα ὑμᾶς ἰδιαιτέρως. Ἡ ἐργασία ὑμῶν θὰ ἐκτιμᾶται καὶ ἠθικῶς θὰ προστατεύωμεν ὑμᾶς, ἕτοιμοι νὰ προστατεύσωμεν καὶ οἱανδήποτε ὑλικὴν αἴτησιν ὑμῶν, ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι δικαία καὶ εὔλογος.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἴδωμεν κατ' ἰδίαν ἕνα ἕκαστον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐκφράζομεν ὑμῖν καὶ αὖθις τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ τὰς εὐλογίας ἡμῶν καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον ὑμῶν τὴν θείαν ἀρωγὴν καὶ ἀντίληψιν.

ΙΕ'

Πατριαρχικὴ προσλαλιὰ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Πατρ. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συνεργάται,

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς χαιρετίζομεν ἐν Κυρίῳ τὸν Ἱερώτατον Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη αὐτῆς, οὓς θεωροῦμεν τὸν ἡμέτερον ἀνύστακτον ὀφθαλμὸν καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῷ ἁγίῳ ἔργῳ τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡμῶν.

Πεποίθαμεν ἀκραδάντως, ἀδελφοί, ὅτι πάντες ὑμεῖς, Πρόεδρος καὶ μέλη, θὰ ἀγαθυνθῆτε νὰ κατευθύνητε τὸ λεπτόν, σοβαρὸν καὶ ἱερὸν ἔργον, ὅπερ ἀνεθήκαμεν ὑμῖν, μετὰ ζήλου, σοφίας, δικαιοσύνης, συνέσεως καὶ φόβου Θεοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ κῦρος τοῦ κλήρου, ἡ εὐσυνείδητος ἐκτέλεσις τῶν ἱερῶν καὶ ἁγίων αὐτοῦ καθηκόντων, ἡ εὐπρέπεια τῆς θείας λατρείας, ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις, ἡ πειθαρχία καὶ εὐταξία ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἀποτελοῦσι τὸ καθῆκον ὑμῶν· διότι ἡ Πατριαρχικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ εἶνε ἡ ἐντεταλμένη νὰ ἀγρυπνῇ ἐν ὀνόματι ἡμῶν καὶ ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας Ἀρχιεπισκοπικῆς διοικήσεως καὶ Πατριαρχείας ποθοῦμεν ὁ ἱερὸς κλῆρος εἴς τε τὰ ἤθη, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν δρᾶσιν νὰ ἀνθήσῃ εἴπερ ποτέ, ὁ σεβασμὸς τῶν πιστῶν πρὸς αὐτὸν νὰ πολλαπλασιασθῇ, ἡ εὐπρέπεια τῆς θείας λατρείας νὰ ἐξυψωθῇ, ἡ τάξις ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς νὰ βασιλεύῃ.

Ὅθεν θερμῶς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως πρὸς τοῦτο καταβάλλητε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, πεπεισμένοι ὅτι οὐ μόνον ὑποβοηθεῖτε ἡμᾶς εἰς τὸ σπουδαῖον καὶ μέγα ἔργον τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὑπηρετεῖτε τὸ μέγα ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐεργετεῖτε τὴν κοινωνίαν, ἧς ἡ σωτηρία καὶ ἡ εὐτυχία ἐξαρ-

τῶνται ἀπὸ τὴν ἀκμαίαν πίστιν καὶ τὴν ἄνθησιν τῶν ἠθῶν αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶνε ὁ καρπὸς τῆς ἀρετῆς, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Εἰς τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον ὑμῶν θὰ ἔχητε εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν ὅ,τι εἶνε ἀναγκαῖον, διότι ὁ μεγαλείτερος πόθος ἡμῶν, ὡς εἴπομεν, εἶνε νὰ ἴδωμεν τὸν ἱερὸν κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἠθικῆς ζωῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς δράσεως, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον διὰ τὰς ἐκτὸς καὶ μακρὰν περιοχὰς τοῦ Θρόνου.

Ὁ ζῆλος ὅλων ὑμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελεῖτε τὴν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ἀρετή, ἡ θεολογικὴ μόρφωσις, ἡ πεῖρα, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ συναίσθησις τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, ἀποτελοῦσι κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἐχέγγυα ἀσφαλῆ διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἱεροῦ ἔργου ὑμῶν.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ταύτην καὶ τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχὰς κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῶν νέων ἐργασιῶν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἐπιτροπῆς, ἐπικαλούμενοι ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος αὐτῆς. Γένοιτο.

ΙΣΤ'

Ἀντιφώνησις τοῦ Προέδρου τῆς Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς σεβ. Μ/του Ἴμβρου.

Ἡ ἱερὰ ὑποχρέωσις ἣν ἔχομεν ὅπως ἐκδαπανήσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καθίσταται Παναγ. Δέσποτα, ἀπτοτέρα καὶ ἐκφαντικωτέρα μὲ τὴν ἐντολὴν ὑπὲρ ἔργου τόσον ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ ὡς τὸ τῆς Π. Κ. Ε. Ἐπιτροπῆς καὶ δὴ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπ' αἰσίοις ἀρξαμένης καὶ μετὰ τοσούτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς χαιρετιζομένης Πατριαρχείας τῆς Ὑμ. Θ. καὶ Προσκυνητῆς Παναγιότητος, ὡς καὶ μετὰ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις ἐνώπιον τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῇ σήμερον γενομένῃ ἀναλύσει καὶ κατευθύνσει τῶν καθηκόντων ἡμῶν.

Εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην εἰς πάντας ἡμᾶς τιμὴν καὶ διαβεβαιοῦμεν τὴν Ὑμ. Θ. Π., ὅτι ἐν συναισθήσει βαθυτάτῃ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς διατελοῦμεν καὶ τῆς ὑψίστης σκοπιμότητος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἔργου ἀλλὰ καὶ ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ θὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὰ διάφορα ζητήματα ὥστε αἱ προσπάθειαι ἡμῶν θὰ κατατείνωσιν εἰς τοῦτο : πῶς ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος αἱ μὲν ἐκκλησίαι νὰ καταστῶσι ὀάσεις ἐν μέσῳ τῆς ἀσφυκτικῆς ἀτμοσφαίρας διὰ τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν, μεταλαμπαδεύουσαι τὰς ὑψίστας ἀληθείας τῆς διδασκαλίας τοῦ θείου ἡμῶν Ἱδρυτοῦ καὶ ἐξαγιάζουσαι τοὺς χριστιανοὺς διὰ τοῦ μυστηρίου μὲ τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὁ δὲ ἱερὸς κλῆρος χειραγωγούμενος καταλλήλως καὶ ἐξυψούμενος ἠθικῶς, πνευματικῶς, κοινωνικῶς καὶ ὑλικῶς ἀποβῇ ἀντάξιος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ καὶ δύναμις ἱκανὴ ἵνα ἁγιάσῃ, διαπλάσῃ καὶ καθοδηγήσῃ τοὺς πιστοὺς εἰς νομὰς σωτηρίους.

ΙΖ'.

Προγραμματικαὶ δηλώσεις τοῦ Πατριάρχου ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

[Συνοδικὴ συνεδρία 15 Ὀκτωβρίου 1929]

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Βαθύτατα συγκεκινημένοι διὰ τὰ τελεσθέντα περὶ τὴν ἡμετέραν Ταπεινότητα, ἅπερ ὁ Κύριος ἐν τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει εἰργάσατο ἡμῖν δι' ὑμῶν, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐπίσημον ἐπικοινωνίαν ἡμῶν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ, ἐν ᾧ ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία διασκέπτεται καὶ κατευθύνει τὰ μεγάλα τῆς Ὀρθοδοξίας συμφέροντα καὶ τὰς ἱερὰς ὑποθέσεις τοῦ Θρόνου καὶ τῆς ὅλης Ἐκκλησίας, αἰσθανόμεθα, λέγομεν, τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκφράσωμεν ὑμῖν τοῖς λίαν ἡμῖν περιλημένοις ἀδελφοῖς καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὰς ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιεικῆ περὶ ἡμῶν γνώμην ὑμῶν καὶ ἀπόφασιν.

Διαβεβαιούμεθα ἐπὶ τούτοις ὑμᾶς ὅτι τὰ ἅγια τῆς Ἐκκλησίας συμφέροντα, τὸ μεγαλεῖον Αὐτῆς καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κύρους τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ λαοῦ θὰ ὦσι τὸ μόνον ἀντικείμενον τῶν νυχθημέρων φροντίδων καὶ πόνων καὶ ἀγώνων ἡμῶν. Οὐδεμίαν οὐδέποτε τὸ ἐφ' ἡμῖν θὰ ἀρνηθῶμεν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας θυσίαν, ἕτοιμοι πάντοτε ὄντες καὶ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν νὰ θυσιάσωμεν ὑπὲρ Αὐτῆς.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Πατριαρχείας, ἧς τὸν χρόνον θὰ ὁρίσωσιν αἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἅγιον Αὐτοῦ θέλημα, ἡ Ἱεραρχία δὲν θὰ γνωρίσῃ οὔτε θὰ ἀκούσῃ παρ' ἡμῶν τὸ «ὄχι», «δὲν δύναμαι», «ἀδυνατῶ», ἐφ' ὅσον θὰ πρόκηται διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲ θὰ ἴδῃ ἢ διαπιστώσῃ, ὡς ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, προσωποληψίαν καὶ μεροληψίαν ἐν ἡμῖν. Θεωροῦντες ἱερὰν ὀφειλὴν πάντων ὅπως ἐν παντὶ ζητήματι ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ ταῖς ἐνεργείαις ἡμῶν χειραγωγώμεθα ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ συμφέροντος τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, δηλοῦμεν ὅτι τὸ συμφέρον μόνον καὶ τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας ἔσται ἡ πρωτεύουσα καὶ καθοδηγοῦσα σκέψις ἐν ἡμῖν.

Πόθος ἡμῶν καὶ μέλημα ἀδιάλειπτον ὡσαύτως ἔσται ὅπως ἡ Πατρ. Αὐλὴ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ σεπτοῦ τούτου γενικοῦ Κέντρου, ἁγιάζηται πάντοτε διὰ τοῦ ἁγίου βίου τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν καὶ μεγαλύνηται διὰ τῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως καὶ τῆς εἰς τὸ καθῆκον προθυμίας πάντων. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἀγρυπνοῦντες ἵνα μή τις ὑπάρχῃ ἀδόκιμος ἐν αὐτῇ, θὰ προσπαθήσωμεν ἡμεῖς κατ' ὀφειλὴν νὰ δίδωμεν τὸ παράδειγμα.

Ἰδιάζουσαν θέλομεν καταβάλῃ πρόνοιαν καὶ μέριμναν διὰ τὰ ἄμεσα ἡμῶν ἐσωτερικὰ ζητήματα, ὡς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς

ὀργανώσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ζήτημα τῆς ἐξυψώσεως τοῦ κλήρου, τῆς δημιουργίας μιᾶς νέας θρησκευτικῆς ζωῆς διὰ τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς ἐποπτείας τῶν ναῶν καὶ τοῦ κλήρου, τῆς διασώσεως τῶν κειμηλίων, ἅπερ νῦν εἰσιν ἐσκορπισμένα τῇδε κἀκεῖσε, τῆς δημιουργίας ἑνὸς Πατριαρχικοῦ ἀρχείου, ἑνὸς ἀληθοῦς χριστιανικοῦ μουσείου, μιᾶς ἀληθινῆς βιβλιοθήκης διὰ τὰς διοικητικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θρόνου, καὶ καθόλου διὰ πάντα τὰ προβλήματα, ὧν ἡ καλὴ διευθέτησις τυγχάνει τοσοῦτον ἐξυπηρετικὴ τῆς ζωτικότητος καὶ τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας. Μέλημα σπουδαῖον ταὐτοχρόνως τῆς προσοχῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἐνεργείας ἔσονται τὰ γενικὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τὰ νῦν τὴν καθόλου Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν ἀπασχολοῦντα, ὡς τῆς Προσυνόδου καὶ τὰ λοιπά, ὧν πάσῃ δυνάμει θέλομεν ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγαθὴν λύσιν καὶ διευθέτησιν. Πάντα δὲ ταῦτα θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κατευοδώσωμεν καὶ ἐπιτύχωμεν ἐν στενῇ, ὡς εἰκός, πάντοτε ἐπαφῇ καὶ ἐν ἀδελφικῇ καὶ ἐγκαρδίῳ συνεργασίᾳ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ ἵνα μὴ μακρηγορήσωμεν, διότι ὁ χρόνος ἐστὶ πολύτιμος, δηλοῦμεν ὅτι τὸ πρόγραμμα ἡμῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Πατριαρχείας ἡμῶν ἔσται, ὡς ποθοῦμεν καὶ ὡς παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν ἵνα ἐνισχύσῃ ἡμᾶς, αὐτοθυσία ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, νυχθήμερος ἐργασία, στενὴ ἐπαφὴ καὶ συνεργασία μετὰ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ τῆς Ἱεραρχίας, μετὰ τῶν Ἁγίων Πατριαρχικῶν καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ διαρκὴς ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Θρόνου, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, διατήρησις δὲ πλὴν τούτων καὶ ἐπαύξησις καὶ τῶν μετὰ τῶν ξένων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν ἀγαθῶν σχέσεων τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς ὅλης Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, αἵτινες τοσοῦτον κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, προήχθησαν, παρασκευάζουσαι καὶ διευκολύνουσαι τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιβεβλημένου καὶ σωτηριώδους συνδέσμου ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ πάντων τῶν ὁμολογούντων τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κόσμου παντός.

Ἐπὶ τῷ ἱερῷ τούτῳ προγράμματι ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ τὰς ἁγίας αὐτὰς διαθέσεις ὑπὲρ Αὐτῆς, ἐν τοῖς ἁγίοις τούτοις καθόλου αἰσθήμασιν ὑπὲρ τοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ἱεραρχίας, παρακαλοῦντες τὸν Κύριον ὅπως ἐπιδαψιλεύῃ πάντοτε τῇ Ἁγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, τῇ Ἱεραρχίᾳ, τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ εἰρήνην καὶ πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, χαιρετίζομεν ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐπὶ τῇ πρώτῃ ταύτῃ συνεδρίᾳ τῆς Πατριαρχείας καὶ προεδρίας ἡμῶν καὶ ἐκφράζοντες καὶ αὖθις τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πᾶσιν ὑμῖν, εὐχόμεθα ὑμῖν ὑγείαν καὶ δύναμιν ἐν τῇ ἱερᾷ διακονίᾳ, πρὸς δόξαν τοῦ Κυ-

ρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

ΙΗ′

Ἀπάντησις τοῦ σεβ. Μ. Κυζίκου, πρώτου τῇ τάξει.

Παναγιώτατε,

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος μετ' ἄκρας προσοχῆς ἐνωτίσθη τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, τὰς ἀποσκοπούσας εἰς τὰ ἅγια συμφέροντα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Δύναμαι δὲ νὰ παράσχω Αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ἐκ μέρους ὅλων ἡμῶν, ὅτι ἡ Ὑμ. Θ. Παναγιότης εὑρήσει ἐν τῇ Ἁγ. καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἔνθυμον συναρωγὸν καὶ συναντιλήπτορα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας βουλῶν Αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος γένοιτο πᾶσιν ἡμῖν βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

ΙΘ′

Εἰρηνικὴ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Παναγιώτατε καὶ Μακαριώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Μελέτιε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τοῦ τὴν ἀνωτάτην διακυβέρνησιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τέως ἐμπεπιστευμένου καὶ διακατέχοντος γεραροῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βασιλείου τὸ κοινὸν χρέος ἐν βαθεῖ αὐτοῦ γήρᾳ ἔναγχος ἀποτίσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος, βουλήσει καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἐπὶ τὸν πάνσεπτον Θρόνον εἰς διαδοχὴν αὐτοῦ ἐκλήθη καὶ ἀνήχθη, γνώμῃ καὶ ψήφῳ κανονικῇ ὁμοφώνῳ τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἡ Μετριότης ἡμῶν, τὰς εὐθύνας τῆς ἱερᾶς καὶ μεγάλης ἐντολῆς ἀναλαβοῦσα ἀπὸ τῆς 7ης τοῦ ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Οὕτως ἐν ὑποταγῇ καὶ ἐλπίδι πρὸς τὸ τοῦ Κυρίου θέλημα τὴν μεγάλην διακονίαν, κατὰ τὴν κοινὴν ἀξίωσιν καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν πρὸς ἡμᾶς τιμὴν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἀναλαβόντες, ἄσμενοι ἔχομεν καὶ διὰ τῆς παρούσης ἀδελφικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ἀγγέλλοντες τὰ καθ' ἡμᾶς, βουλῇ θείᾳ γενόμενα ταῦτα πᾶσι τοῖς περισπουδάστοις ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Ἁγιωτάτοις καὶ Σεβασμιωτάτοις Πατριάρχαις καὶ Προέδροις τῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐν ἀγάπῃ τὸν ἀδελφικὸν ἡμῶν τῆς κοινωνίας ἀσπασμὸν ἀπευθύνοντες καὶ σὺν τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως δήλωσιν καὶ διαβεβαίωσιν ποιούμενοι περὶ τῆς πάσῃ δυνάμει καταβληθησομένης πάντοτε ὑφ' ἡμῶν προσοχῆς καὶ φροντίδος περί τε τὴν τήρησιν τῆς ἑνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ περὶ τὴν προαγωγὴν πάντοτε τῶν

τῆς τακτικῆς ἀδελφικῆς σχέσεως καὶ συνεργασίας δεσμῶν ἐπὶ τῷ κοινῷ ἀγαθῷ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Σὺν τῇ διαβεβαιώσει δὲ ὅτι ἐν τῇ περὶ τῆς ὡς οἷόν τε μείζονος συσφίγξεως καὶ τονώσεως τῆς ἀδελφικῆς σχέσεως καὶ συνεργασίας μερίμνῃ καὶ προσπαθείᾳ ἡμῶν ἰδίαν ἐν τοῖς πρώτοις καταβαλοῦμεν, σὺν Θεῷ, τὸ ἐφ' ἡμῖν προσπάθειαν πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ αἰσίαν λύσιν τῶν νῦν τὴν Ἐκκλησίαν κοινῇ ἀπασχολούντων γενικῶν ζητημάτων, ὅτι δὲ καὶ ἐν παντὶ μερικῷ ζητήματι πρόθυμον πάντοτε παρέξομεν τὴν ἀφ' ἡμῶν σύμπραξιν, παρακαλοῦμεν καὶ οὐκ ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁμοίως πρόθυμον ἕξομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν συναντίληψιν καὶ σύμπραξιν, εἴ που δεήσει, ὑπὲρ τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Ταῦτα ἐν ἀγάπῃ ἐν τῇ κατάρξει τῆς ἱερᾶς ἀδελφικῆς κοινωνίας καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιοπόθητον Παναγιότητα καὶ τὴν κατ' Αὐτὴν ἀδελφὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἐπιστέλλοντες καὶ πᾶσαν εὐθηνίαν ἀγαθῶν Αὐτῇ καὶ τῷ κατ' Αὐτὴν εὐσεβεῖ πληρώματι παρὰ Κυρίου ἐξαιτούμενοι, κατασπαζόμεθα Αὐτὴν καὶ αὖθις ἐν φιλήματι ἁγίῳ καὶ διατελοῦμεν

,απκθ' Ὀκτωβρίου κα'

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
† *Ὁ Κωνσταντινουπόλεως* ***ΦΩΤΙΟΣ***

Σημ. — Ἡ αὐτὴ εἰρηνικὴ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη καὶ ταῖς λοιπαῖς Πατριαρχικαῖς ὀρθ. Αὐτοκεφάλοις Ἐκκλησίαις.

Κ'

Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος

Ἀριθμ. { Πρωτ. 1683 / Διεκπ. 1017 }

† ΦΩΤΙΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἱερώτατε........, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε........, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε......., χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Εὐδοκίᾳ ἀφάτῳ τοῦ Θεοῦ, κληθέντες ὁμοφώνῳ γνώμῃ τῆς σεβασμίας χορείας τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἀναλαβόντες τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀνακοινούμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου πρὸς πᾶσαν τὴν ἁπανταχοῦ Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου τὴν οὕτω,

μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ γεραροῦ καὶ ἀειμνήστου προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ὃν Κύριος ἀναπαύοι ἐν ταῖς τῶν δικαίων σκηναῖς, γενομένην ἀνάληψιν ὑφ᾽ ἡμῶν τῶν Πατριαρχικῶν καθηκόντων ἀπὸ τῆς ἑβδόμης τοῦ μεσοῦντος μηνὸς Ὀκτωβρίου, ὅτε ἐγένετο ἥ τε ἐκλογὴ καὶ ἡ ἀνάρρησις ἡμῶν.

Ἐγκάρδιον δ᾽ ἀπευθύνοντες πρὸς πᾶσαν τὴν Ἱερὰν ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητα ἀσπασμὸν ἀπὸ τοῦ Ἁγιωτάτου Θρόνου, τοῦ ἀκρογωνιαίου τούτου ἐρείσματος καὶ ἀγλαΐσματος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, διαβεβαιούμεθα ὅτι, τῆς ἀναληφθείσης εὐθύνης τὴν ἱερότητα καὶ τὸ μέγεθος πάντοτε ἀναλογιζόμενοι, οὐδ᾽ ἐπὶ στιγμὴν ἀποκαμούμεθα πρὸς τὸ τὰ προσήκοντα μεριμνᾶν, ὅση ἡμῖν παρὰ Θεοῦ κεχορήγηται δύναμις, καὶ βουλεύεσθαι μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἁγιωτάτου Θρόνου εὐσταθείας καὶ καλῆς καταστάσεως, καὶ τὰ εἰς τοῦτο τελεσφόρως συντείνοντα πρὸς μόνον τὸ ἅγιον αὐτοῦ συμφέρον καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ κατεργάζεσθαι καὶ κατευθύνειν.

Οὐδαμῶς δὲ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι καὶ ἡ ἁπανταχοῦ σεβασμία τοῦ Θρόνου Ἱεραρχία, ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ μερίμνῃ αὐτῆς περὶ τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου, τὸν δεσμὸν ἀκμαῖον πάντοτε διαφυλάττουσα, στοργικῶς καὶ αὐτὴ ἔσεται πάντοτε πρὸς τὰς κατ᾽ αὐτὸ ἀνάγκας ἀποβλέπουσα καὶ εἰς τὰ τῆς θεραπείας αὐτῶν προθύμως συμβαλλομένη.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν τοῦ Ἁγιωτάτου Θρόνου εὔκλειαν οὐχ ἧττον ἀπεργάζεται καὶ ἡ τῶν ἁπανταχοῦ ἐπαρχιῶν αὐτοῦ εὐσταθὴς καὶ θάλλουσα κατάστασις, προτρεπόμεθα ὅπως οἱ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ πάντες ἐπαγρυπνῶσιν ἕκαστος πρὸς τὴν καλὴν καὶ εὔρυθμον πάντων τῶν τῆς πεπιστευμένης ἑκάστῳ παροικίας, σπουδάζωσί τε πάντοτε ἐποικοδομεῖν καὶ στηρίζειν ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τὸ πεπιστευμένον λογικὸν ποίμνιον καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας τὰ πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ κατεργάζεσθαι, ἵνα ἐν τῇ χαρᾷ καὶ αὐξήσει τῶν κατὰ μέρος ἀγάλληται καὶ σεμνύνηται καὶ ὁ Ἁγιώτατος Θρόνος.

Ὑπομιμνήσκοντες δὲ καὶ τὴν περὶ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος ἡμῶν κανονικὴν τάξιν, εὐχὴν καὶ ἱκεσίαν πρὸς τὸν Κύριον ἀναπέμπομεν, ὅπως κρατύνῃ πάντας εἰς τὸ δοκίμως καὶ ἀξίως πάντοτε τὴν ἐν τῷ θείῳ ἀμπελῶνι ἱερὰν διακονίαν ἐπιτελεῖν, ἐν ᾗ πρόφρων πάντοτε παρα-

σχεθήσεται πρὸς αὐτοὺς καὶ πᾶσα ἀφ' ἡμῶν καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀρωγὴ καὶ συναντίληψις.

Προσεπιδαψιλεύοντες δὲ καὶ πρὸς ἅπαν τὸ ἁπανταχοῦ εὐσεβὲς πλήρωμα τὰς Πατριαρχικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, αἰτούμεθα τὰ κράτιστα καὶ σωτηριώδη πᾶσι παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ὁ Κυζίκου **Καλλίνικος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Νικαίας **Βενιαμὶν** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Χαλκηδόνος **Ἀγαθάγγελος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Προύσης **Νικόδημος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Νεοκαισαρείας **Ἀμβρόσιος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Πριγκηπονήσων **Θωμᾶς** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας **Γερμανὸς** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Σηλυβρίας **Εὐγένιος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Ροδοπόλεως **Κύριλλος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Ἡλιουπόλεως **Γεννάδιος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Εἰρηνουπόλεως **Κωνσταντῖνος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Μύρων **Πολύκαρπος** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Φώτιος ὁ Β΄ ἐγεννήθη ἐν Πριγκήπῳ τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 1874 ἐκ γονέων Σταύρου καὶ Σεβαστῆς, οἵτινες διεκρίθησαν ἐν τῇ νήσῳ διὰ τὰ ἤθη καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν αὐτῶν, ἀνῆκον δὲ ἀμφότεροι εἰς παλαιὰς τῆς νήσου οἰκογενείας. Τὰ πρῶτα γράμματα διήκουσεν ἐν τῇ Δημοτικῇ σχολῇ τῆς νήσου καὶ ἐν τῇ Γερμανοελβετικῇ σχολῇ τοῦ Γαλατᾶ, τὰς δὲ γυμνασιακὰς σπουδὰς ἐπέρανεν ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ Διδασκαλείῳ τῆς Φιλιππουπόλεως. Ἀκολούθως ἐφοίτησεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀριστεύσας δὲ ἐν αὐτῇ καὶ λαβὼν τὸ θεο-

λογικὸν δίπλωμα συνεπλήρωσεν εἶτα τὰς φιλοσοφικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν οὕτω τῶν σπουδῶν Αὐτοῦ διανύων τὸ 28ον ἔτος τῆς ἡλικίας Αὐτοῦ ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ διωρίσθη ἀρχιδιάκονος τοῦ Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Φωτίου, μετὰ διετίαν δὲ ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καὶ διωρίσθη Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως. Μετὰ τὸν διωγμὸν τοῦ 1906 καὶ τὴν ἀπέλασιν τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ὁ Ἀρχιμανδρίτης Φώτιος διωρίσθη Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος πρὸς διοίκησιν τῆς ἐν Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἣν καὶ διῴκησε μέχρι τῆς 29ης Ἰουνίου 1914, ὅτε μεθ' ὅλου τοῦ ὁμογενοῦς Κλήρου ὡδηγήθη ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Βουλγαρίας. Μετ' ὀλίγον προήχθη εἰς Ἐπίσκοπον Εἰρηνουπόλεως καὶ διωρίσθη εἶτα Χωροεπίσκοπος Πέραν, ὅπου διέμεινεν ἐπὶ ἓξ ὁλόκληρα ἔτη. Τῇ 21ῃ Μαρτίου 1924 ἐξελέγη Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, τῇ δὲ 17ῃ Ἰανουαρίου 1925 προήχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δέρκων, ἣν καὶ ἐποίμανε μέχρι τῆς 7ης λήξαντος μηνὸς Ὀκτωβρίου, ὅτε ἀνεδείχθη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

[Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 374].

Στίχ. 35. Εἰς τὴν ἀντερώτησιν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Πιλᾶτος ἀπαντᾷ κατὰ τρόπον δεικνύοντα, ὅτι αὐτὸς οὗτος—παρὰ τὰ μέχρις αὐτοῦ πάντως φθάσαντα περὶ τῶν συγκεντρώσεων περὶ Αὐτὸν πολυπληθοῦς λαοῦ καὶ τῆς ἄρτι γενομένης Αὐτῷ πανηγυρικῆς εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑποδοχῆς—κρίνων ἀπὸ τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς εὑρίσκετο ὁ Ἰησοῦς, κοινὸς ἰδιώτης, ἄπορος καὶ πάσης ὑλικῆς δυνάμεως ἀπεστερημένος, πᾶν ἄλλο ἦτο διατεθειμένος νὰ ἐνίδῃ ἐν Αὐτῷ ἢ πρόσωπον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ἀντιπροσωπευομένην ὑπ' αὐτοῦ πολιτικὴν ἀρχήν, ὅτι δὲ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς

ἠπόρει διὰ τὴν ὑπὸ τοιοῦτον χαρακτῆρα παράδοσιν αὐτῷ τοῦ Ἰησοῦ ὑπ' αὐτῶν τῶν ὁμοφύλων Αὐτοῦ, καὶ δὴ τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν, ὅθεν καὶ εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπε λυομένην τὴν ἀπορίαν αὐτοῦ ταύτην διὰ τῆς ἀκριβώσεως τοῦ συμβαίνοντος, **τί ἐποίησας.** Ὁποῖαι τινὲς δηλ. ἦσαν αἱ πράξεις τοῦ Ἰησοῦ, αἵτινες τοσούτῳ παρεπίκραναν τοὺς ὁμοφύλους Αὐτοῦ, καὶ δὴ τοὺς Ἀρχιερεῖς, ὥστε νὰ ἐνάγωσιν Αὐτὸν ὁμόφυλον πρὸ τοῦ ξένου Ἡγεμόνος, καὶ ἀντὶ νὰ ἐνθουσιάσωσι διὰ τὴν ὑπ' Αὐτοῦ ἀναπετομένην δῆθεν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, ἰδίαις χερσὶ νὰ παραδίδωσιν Αὐτὸν εἰς θάνατον; Ἐν τῇ ἐκφράσει τοῦ Πιλάτου **μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖος εἰμί.** Ἐξηγηταί τινὲς ἐμβλέπουσι περιφρόνησιν. Ὁ Ζιγ. ἐν τῷ κατὰ Μτθ. ΚΖ' 11 γράφει· «Ὁ Πιλᾶτος ἀπολογούμενος, ὅτι οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο λέγει, φησί· Μήτοι ἐγὼ Ἰουδαῖος εἰμί, ἵνα γινώσκω τὰ σά; οἱ ὁμοεθνεῖς σου παρέδωκάν σε ἐμοί, καὶ τούτων οἱ πρῶτοι καὶ τιμιώτεροι. Εἶτα ἐρωτᾷ· **τί ἐποίησας;** ὅτι τοιαῦτά σου ἐγκαλοῦσι;» Καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ὁ ἱ. Χρυσ. καὶ ὁ Θεοφ. χαρακτηρίζουσι τὴν ἀπάντησιν τοῦ Πιλάτου, ὡς ἀπαλλάσσουσαν αὐτὸν τῆς αἰτίας.

Στίχ. 36. Εἰς τὴν ὑπαινισσομένην ἐν τῇ ἐρωτήσει τοῦ Πιλάτου (**τί ἐποίησας;**) ἔννοιαν ἀπαντῶν ὁ Ἰησοῦς οὐχ ἧττον δ' ἅμα καὶ εἰς τὴν ἄνευ ἀπαντήσεως μείνασαν ὑπ' Αὐτοῦ πρώτην ἐρώτησιν τοῦ Πιλάτου (**σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;**) οὐδαμῶς διστάζει νὰ ἀνομολογήσῃ πρὸ τοῦ Ρωμαίου Ἡγεμόνος τὸν βασιλικὸν Αὐτοῦ χαρακτῆρα, ἀλλ' ἅμα, τὸ καὶ σπουδαιότερον, νὰ ὁρίσῃ τὴν προέλευσιν, κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ τὴν φύσιν τῆς βασιλικῆς Αὐτοῦ ἐξουσίας, ὅπως ἀποκαλύπτων τὰ ἐλατήρια τοῦ κατ' Αὐτοῦ διωγμοῦ τῶν ὁμοφύλων ἄρῃ καὶ πᾶσαν τυχὸν ὑποψίαν τοῦ Πιλάτου ὡς πρὸς τὸ πολιτικῶς ἐπιλήψιμον τῶν περὶ Αὐτοῦ λεγομένων, καὶ τῶν ἰδίων Αὐτοῦ ἀξιώσεων. Ὁ Ἰησοῦς ἦν τῷ ὄντι βασιλεύς, ἀλλ' ἡ βασιλικὴ δύναμις καὶ ἐξουσία Αὐτοῦ (ἢ κατ' ἄλλους, τὸ κράτος Αὐτοῦ) εἶνε ὑπερκοσμίου ἀρχῆς, καὶ ἀπόδειξις ὅτι οἱ ἀπό γε τοῦ βασιλικοῦ Αὐτοῦ ἀξιώματος ὡς ὑπηρέται Αὐτοῦ χαρακτηριζόμενοι μαθηταὶ καὶ ὀπαδοὶ Αὐτοῦ δὲν ἠμύνθησαν κατὰ τὴν παράδοσιν Αὐτοῦ τοῖς Ἰουδαίοις ἄρχουσι, τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ἐπιχειρήσαντος νὰ μετέλθῃ βίαν παρακωλυθέντος ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ (ΙΗ' 10. 11). Κατάδηλον ἄρα, ὅτι ἡ ἐξουσία τοῦ Ἰησοῦ, καίπερ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀσκουμένη δὲν φέρει κοσμικὸν καὶ ἐπίγειον χαρακτῆρα. Αὕτη ἕλκει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἱδρυτὴς αὐτῆς εἶνε ὁ Θεός, ὁρίσας καὶ ἀσκῶν αὐτὴν διὰ τοῦ Χριστοῦ ἐν ἁγ. Πνεύματι. Ὡς τοιαύτη ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ φέρει πνευματικὸν καθαρῶς χαρακτῆρα, ἀφορῶσα εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων, καὶ χρησιμοποιοῦσα ὡς ἐκ τῆς ἀρχῆς, τῆς φύσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς

(τῆς ἐν Θεῷ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναγεννήσεως καὶ προκοπῆς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἐπίτευξιν τῆς αἰωνίου ζωῆς) καθαρῶς πνευματικὰ μέσα. Ἀλλὰ τοιαύτην βασιλείαν ἀντιπροσωπεύων καὶ κηρύττων ὁ Ἰησοῦς καὶ ὢν ἄρα ὁ ἀληθὴς Μεσσιακὸς βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, φυσικὸν ἦτο νὰ προσκρούσῃ οὐ μόνον εἰς τὰς κοσμικὰς καὶ ὑλικὰς περὶ Μεσσίου ἰδέας (πρβλ. ΣΤ´ 15) τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὅλον σύστημα καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν τελευταίων τούτων, ἀγρίως διὰ τοῦτο ἐξεγερθέντων κατ᾽ Αὐτοῦ. Αἱ συκοφαντικαὶ δ᾽ ὅμως κατὰ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὰς Ρωμαϊκὰς ἀρχὰς κατηγορίαι, ὡς ἐκ τῶν ρηθέντων περὶ τοῦ εἴδους τῆς βασιλείας Αὐτοῦ ἦσαν προδήλως ἐντελῶς ἀστήρικτοι, καὶ ὁ Πιλᾶτος ἠδύνατο νὰ ᾖ ἀπολύτως βέβαιος περὶ τοῦ πολιτικῶς ὅλως ἀβλαβοῦς καὶ ἀκινδύνου αὐτῶν. Εἰς τὸ ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς Ἑαυτοῦ βασιλείας ἀναγκαῖον συμπέρασμα ἐφιστῶν μᾶλλον τὴν προσοχὴν ὁ ἱ. Χρυσ. γράφει· «Ἀνάγει τὸν Πιλᾶτον, οὐ σφόδρα ὄντα πονηρόν, οὐδὲ κατ᾽ ἐκείνους, καὶ βούλεται δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλὰ Θεὸς καὶ Θεοῦ Υἱός», περαιτέρω δέ· «Καὶ τί, φησιν, εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν... τοῖς Ἰουδαίοις. Ὅπερ ἐδεδοίκει τέως ὁ Πιλᾶτος, διέλυσε τὴν τῆς τυραννίδος ὑποψίαν. Εἶτα οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἡ βασιλεία Αὐτοῦ; Πάνυ μὲν οὖν. Πῶς οὖν φησὶν οὐκ ἔστιν; Οὐχ ὅτι οὐ κρατεῖ καὶ ἐνταῦθα, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ἄνωθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρωπίνη, ἀλλὰ πολλῷ μείζων ταύτης καὶ λαμπροτέρα». Ὁμ. Θεοφ. καὶ Ζιγ. ἐν Μτθ. ΚΖ´ 11. **Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.** Πρβλ. Η´ 23. ΙΕ´ 19. ΙΖ´ 14. 16. Α´ Ἰω. Β´ 16. Δ´ 5. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ οὐχ ἧττον ἐνάσκησιν αὐτῆς ΙΖ´ 11. **Οἱ ὑπηρέται.** Κατὰ τὴν γνώμην ἱκανῶν Ἑρμηνευτῶν νοοῦνται οὐχὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἢ ὀπαδοὶ καθόλου, ἀλλ᾽ ὑποθετικὰ πρόσωπα, ὅσοι δηλ. θ᾽ ἀπετέλουν τοὺς (χαρακτηριζομένους ἐν σχέσει πρὸς Αὐτὸν) ὑπηρέτας ἐν περιπτώσει καθ᾽ ἣν ἡ βασιλεία Αὐτοῦ θὰ εἶχε κοσμικὸν χαρακτῆρα. Κατ᾽ ἄλλους νοοῦνται οἱ ἄγγελοι.

[Ἕπεται συνέχεια]

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΔΙΔΑΓΜΑ

«Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ᾽ ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν».

[Α´ Ἰωάννου κεφ. δ´, 7—11]

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πανηγυρικός, ὡς πάντοτε, ὑπῆρξεν ὁ ἑορτασμὸς τῆς 29ης Ὀκτωβρίου, ἐπετείου τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Τουρκ. Δημοκρατίας.

Αἱ ἑόρτιοι ἐκδηλώσεις καθ᾿ ἅπασαν τὴν χώραν ἦσαν ἀντάξιαι πρὸς τὴν σημασίαν τῆς μεγάλης ἐκείνης καὶ ἀλησμονήτου ἡμέρας, καθ᾿ ἣν τὸ Τουρκικὸν Ἔθνος ἐλεύθερον πλέον ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ παρελθόντος εἰσήρχετο εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν καὶ πεφωτισμένην ἡγεσίαν τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ Προέδρου καὶ Ἐμψυχωτοῦ τῆς Δημοκρατίας Ἐνδοξοτάτου ΓΑΖΗ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ.

Ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ τούτῳ γεγονότι ἡ «**Ὀρθοδοξία**», συμμεριζομένη τὴν γενικὴν χαράν, εὔχεται πλήρη εὐόδωσιν τῆς μεγαλουργοῦ δράσεως τοῦ Ἐνδοξοτάτου Γαζῆ ἐπ᾿ ἀγαθῷ τῆς κοινῆς Τουρκικῆς Πατρίδος.

* * *

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Ἐθνικὴ ἑορτή. — Σεπτῇ κελεύσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἐσημαιοστολίσθη καὶ ἐφωταγωγήθη ἡ ἐπίσημος εἴσοδος καὶ ἡ πρόσοψις τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου.

Πρὸς τούτοις ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε τὰ ἀκόλουθα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα:

Φανάριον, 29/10/29

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας
Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶν

Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνδόξου Δημοκρατίας, τοῦ μόνου συντελεστοῦ τῆς εὐδαιμονίας καὶ ἐξυψώσεως τῆς τετιμημένης ἡμῶν Πατρίδος, σπεύδω νὰ ἐκφράσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, τῷ περικλεεῖ θεμελιωτῇ αὐτῆς, τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια καὶ τὴν χαράν, βεβαιῶν ὅτι τὸ ἔνδοξον ὄνομα τῆς Ὑμετέρας περινοστάτης Ἐξοχότητος, Ἥτις ἐξησφάλισεν εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν Πατρίδα πρόοδον, πολιτισμὸν καὶ ὀλβιότητα, αἰωνίως θὰ εὐλογῆται καὶ θὰ γεραίρηται.

Ὁ εὐχέτης ὑμῶν
Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης ***Φώτιος.***

✠

Φανάριον, 29/10/29

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρωθυπουργὸν
Ἰσμὲτ Πασᾶν

Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἐνδόξου ἡμῶν Δημοκρατίας ἐκφράζω τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια καὶ δέομαι ὅπως ἐξακολουθήσητε κρατοῦντες τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Κράτους ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρὸς ἐπαύξησιν τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐημερίας τῆς τετιμημένης ἡμῶν Πατρίδος.

Ὁ εὐχέτης ὑμῶν
Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης ***Φώτιος.***

✠

Φανάριον, 29/10/29

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως
Κιαζὴμ Πασᾶν

Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἐνδόξου ἡμῶν Δημοκρατίας ἐκφράζω τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια καὶ δέομαι ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐδαιμονίας ὑμῶν.

Ὁ εὐχέτης ὑμῶν
Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης ***Φώτιος.***

Ἀπὸ μέρους καὶ κατ᾽ ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Π. μεταβὰς παρὰ τῷ Ἐξοχ. Νομάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ὁ πανοσ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Γερμανὸς διεβίβασεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὰς Πατριαρχικὰς προσρήσεις καὶ τὰ συγχαρητήρια.

✠

Πατριαρχικαὶ χοροστασίαι.—Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροσάττησε τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου [12], ὡς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν Κυριακὴν μεθ' ὅλων τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν, τὴν δὲ Κυριακὴν [20 καὶ 27] μετὰ τῶν σεβ. Μ/τῶν Νικαίας, Νεοκαισαρείας (νῦν Δέρκων), Σάρδεων, Σηλυβρίας, Ροδοπόλεως, Χριστουπόλεως, Μύρων καὶ Λαοδικείας.

— Εὐλαβεῖ προσκλήσει τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγ. Δημητρίου ἐν τοῖς πανηγυρίζουσιν ἱ. ναοῖς Κουρτουλοὺς [Ταταούλων] κατὰ τὸν ἑσπερινὸν καὶ Ξυλοπόρτης κατὰ τὴν θ. λειτουργίαν, ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου ἐκκλησιάσματος.

Πατριαρχικὴ Κεντρ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπή. —Ἀνασχηματισθεῖσα ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ σεβ. Μ/του Ἴμβρου, ὡς προέδρου, τοῦ πανοσ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου ὡς ἀντιπροέδρου, τῶν θεοφιλ. Ἐπισκόπων Μιλήτου, Ἐλαίας καὶ Λεύκης, καὶ τοῦ πανοσ. Ἀρχιγραμματέως μετὰ γραμματέως τοῦ Δευτερεύοντος.

Ἐπιτροπὴ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ. — Ἡ Α. Θ. Π. καταρτίζουσα τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἀναδιώρισε πρόεδρον αὐτῆς τὸν σεβ. Μ/την Μύρων, μέλη δὲ αὐτῆς τοὺς πανοσολ. Μ. Ἀρχιδιακονεύοντα καὶ Μ. Ἐκκλησιάρχην, καὶ τοὺς κ. κ. Δ. Μαυρίδην, Χ. Βασιλειάδην, Ν. Ἰωαννίδην καὶ Χ. Ἁγνιάδην.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Πρόσκλησις Συνοδικοῦ. — Εἰς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης διὰ τῆς ἀνόδου τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμ. Θρόνον συνοδικῆς ἕδρας μέλος τῆς Ἁγ. καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐξελέγη (15 λήγοντος) ὁ Σεβ. Μ/της Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, ὅς καὶ ἀπὸ τῆς ἑπομένης συνεδρίας (19 λήγοντος) ἀνέλαβε τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, προσαγορευθεὶς προσηκόντως ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. καὶ ἀπαντήσας καταλλήλως.

Κανονικαὶ ψῆφοι.—Κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς 24 λ. μ. ἐγένετο ἡ πλήρωσις τῆς διὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Θ. Π. κενωθείσης Ἱ. Μητροπόλεως Δέρκων. Τεθέντων ὑποψηφίων τῶν Παν. Μ/τῶν Νεοκαισαρείας κ. Ἀμβροσίου, Βιζύης καὶ Μηδείας κ. Χριστοφόρου καὶ Τυρολόης καὶ Σερεντίου κ. Χρυσοστόμου καὶ γενομένων ἀκολούθως ψήφων κανονικῶν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχ. Ναῷ, Μητροπολίτης Δέρκων ἐξελέγη ὁ ἐκ τῶν ἁγίων συνοδικῶν Σεβ. Μ/της Νεοκαισαρείας κ. Ἀμβρόσιος, ᾧτινι, παραστάντι ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἐνώπιον τῆς Ἁγ. καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐγένετο τὸ εἰθισμένον μήνυμα, μεθ' ὃ ἐπηκολούθησεν ἡ ἐν τῷ Ναῷ νενομισμένη εὐχαριστία αὐτοῦ, κληθέντος ἀκολούθως ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ὅπως συνεχίσῃ τὴν ἐν τῇ Ἁγ. καὶ Ἱ. Συνόδῳ παρεδρείαν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συνοδικῆς θητείας.

—Αἱ Κοινότητες Θεραπείων, Μακροχωρίου, Βαθυρρύακος καὶ Γενῆ μαχαλὲ ὑπέβαλον τηλεγραφικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου αὐτῶν Μητροπολίτου.

— Κατὰ τὸ διάστημα τῆς χηρείας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δέρκων αὕτη διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Ἀθανασίου Βροντολάλου, διορισθέντος πατριαρχικῶς καὶ συνοδικῶς Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου αὐτῆς.

Ἐκκλησία Δωδεκανήσου. —Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος τῆς Δωδεκανήσου διαπραγματεύσεων, μετὰ σχετικὴν εἰσήγησιν τῆς Α. Θ Π

ἐνεκρίθη συνοδικῶς παμψηφεὶ (31 λήγοντος) ὅπως ἀποσταλῇ ἐξαρχικῶς εἰς Δωδεκάνησον Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐνταῦθα Μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ διαπίστωσιν τῆς σχετικῆς γνώμης καὶ θελήσεως τοῦ ἐν Δωδεκανήσῳ Ὀρθοδόξου ποιμνίου, ὡς ἀποτελούσης καὶ ταύτης οὐσιῶδες κανονικὸν στοιχεῖον πρὸς ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Αὐτοκεφάλου ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις ἀνεκοινώθη αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς ἐντίμου Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως Ἐκλαμπροτάτῳ Ἱππότῃ κ. Πέτρῳ Μαγκούζῳ, ἐπιδοθείσης τῇ Α. Ἐκλαμπρότητι καὶ σχετικῆς διακοινώσεως.

Ἐκκλησία Ἀμερικῆς. — Εἰσηγήσει τῆς Α. Θ. Π. ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν Αὐτῆς μελέτη ὑπὸ τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀμερικῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ ἡ σχετικὴ εἰσήγησις πρὸς ἐνέργειαν ἐπὶ διευθετήσει αὐτῆς τοῦ προσήκοντος.

Διάφορα. – Κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς 22 λήγοντος ἀνεγνώσθησαν γράμματα τοῦ πανιερ. Μ/του Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Γερμανοῦ καὶ τοῦ Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κρήτης ἀρχιμ. Κορνηλίου, ἀφορῶντα εἰς γαμικὰς ὑποθέσεις τῶν οἰκείων Χριστιανῶν, ἐφ' ὧν ἐλήφθησαν αἱ προσήκουσαι ἀποφάσεις.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου.

Καθ' ἣν ὥραν ἐκηδεύετο ἐνταῦθα ὁ ἀοίδιμος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης **Βασίλειος ὁ Γ'**, ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐτελεῖτο ἐπιμνημόσυνος δέησις, ἐν πυκνοτάτῃ συρροῇ λαοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου πρῴην Κωνσταντινουπόλεως κ. κ. Κωνσταντίνου, καθ' ἣν κατάλληλον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος.

— Ὡσαύτως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐτελέσθη, παρόντων ἐπισήμων καὶ πολλοῦ λαοῦ, ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Βαρσοβίας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαρ. Μητροπολίτου Βαρσοβίας κ. Διονυσίου, συνιερουργούντων δ' αὐτῷ Ἐπισκόπων καὶ πολλῶν ἄλλων κληρικῶν. Κατάλληλον λόγον ἐξεφώνησεν ἑλληνιστὶ ὁ αὐτόθι Πατριαρχικὸς Ἀποκρισάριος, θεοφ. Ἐπίσκοπος Τραχείας κ. Ἀλέξανδρος, ἀπαγγελθέντα ἀκολούθως καὶ πολωνιστί.

Ὁ θάνατος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Βασίλειος Γ', ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἀπέθανεν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ μεγάρῳ τοῦ Φαναρίου, κατόπιν μακρᾶς ἀσθενείας ἐν ἡλικίᾳ 79 ἐτῶν. Ὁ Πατριάρχης Βασίλειος Γεωργιάδης πρὸ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸν θρόνον ἦτο Μητροπολίτης Νικαίας ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη. Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1925 διεδέχθη τὸν Κωνσταντῖνον τὸν ΣΤ'. Ἱεράρχης πολυμαθὴς μὲ

ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, εἶχεν ἀφιερώση τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ζωῆς του εἰς θεολογικὰς μελέτας τὰς ὁποίας συνεπλήρωσεν εἰς τὰς βιβλιοθήκας Κων/πόλεως, Ἁγίου Ὄρους, Βιέννης καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν ἀσκήσας ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὀρθοδόξου κληρικῆς νεότητος τῆς ὁποίας ἔσχε τὴν πνευματικὴν διεύθυνσιν. Εἶχε γνωρίση στιγμὰς διεθνοῦς φήμης ὡς Ἀγχιάλου ἐν Βουλγαρίᾳ κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ ἀνθελληνικοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς πυρκαϊᾶς τῆς ἀναφθείσης ὑπὸ τῶν φανατικῶν Βουλγάρων. Ὁ θάνατός του προξενεῖ ζωηρὰν συγκίνησιν εἰς ὅλην τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. [«Χρόνος» Παρισίων 1 Ὀκτωβρίου 1929]

Ἡμερολογιακά.

Καθορισμὸς ἀκινήτου ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα καὶ μεταρρύθμισις τοῦ Ἡμερολογίου.— Ὡς ἀναφέρει ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Cristian Science Moniter» ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς ὁ κ. O. N. Solbert, γραμματεὺς τῆς ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς νῦν ἐν Λονδίνῳ εὑρισκόμενος, ἀνακοινοῖ ἀπόφασιν τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἀμστερδάμης περὶ καθορισμοῦ ὡρισμένης ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα καὶ παραδοχῆς νέου διερρυθμισμένου Ἡμερολογίου. Ὅλαι αἱ ἀνθρώπιναι ἐργασίαι καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία εἰς σοβαρὰν περιπίπτουσιν ἀμηχανίαν συνεπείᾳ τῆς σχετικῆς μεγάλης διακυμάνσεως τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα. Τὸ ὑπὸ τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν κατὰ τὸ 1582 υἱοθετηθὲν Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον εἶναι ἓν βῆμα πρὸς τὰ πρόσω ἐν τῇ ὀρθῇ κατευθύνσει· ἀλλὰ νῦν τοῦτο χρήζει μεταρρυθμίσεως ὅπως ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς μεθόδους τοῦ νεωτέρου ἐμπορίου. Τὸ Διεθνὲς Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἐν τῇ προσφάτῳ αὐτοῦ συνελεύσει ἔλαβεν ἀπόφασιν δι' ἧς προτείνει, ὅπως ὅσα ἔθνη δὲν ἐσχημάτισαν ἔτι ἐπιτροπὰς ἐθνικὰς πρὸς ἀμερόληπτον ἐξέτασιν τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου σχηματίσωσι τοιαύτας καὶ ὅπως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν συγκαλέσῃ διεθνῆ Συνδιάσκεψιν πρὸς λύσιν ἄνευ ἀναβολῆς τοῦ ζητήματος τῆς τοσοῦτον ἐπιθυμητῆς διαρρυθμίσεως ταύτης. Παρομοία ἐνέργεια εἶχε γίνῃ καὶ ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Συγκοινωνίας ἰδίως ἐν Λονδίνῳ τῷ 1920, ἐν Ρώμῃ τῷ 1923 καὶ ἐν Βρυξέλλαις τῷ 1925. [Βοστώνης Μηνύτωρ Χριστιανικῆς Ἐπιστήμης].

Ἡ Ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισις ἐν Κίνᾳ.

Καθ' ἃ πληροφοροῦσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, ἡ ἐν Κίνᾳ Κυβέρνησις τοῦ Νανκὶν ἐξέδωκε διάταγμα καταργοῦν τὸ σεληνιακὸν ἡμερολόγιον ἀπὸ τοῦ 1930. Τὸ διάταγμα περιλαμβάνει καὶ τὰ ἑξῆς μέτρα πρὸς διάδοσιν τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ κατάργησιν τοῦ παλαιοῦ. Ἀπαγορεύει οὐ μόνον τὴν δημοσίευσιν σεληνιακῶν ἡμερολογίων ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν μνείαν αὐτῶν ἐν τοῖς νέοις τοιούτοις.

Müdir mes'ul : *Meletios Lukakis*